

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๓๕/๒๕๕๑**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสระบุรี
เกี่ยวกับการคัดเลือกข้าราชการเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งสูงขึ้น

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสระบุรี

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นข้าราชการพลเรือนสามัญ ตำแหน่งนักวิชาการสาธารณสุข ๗ ว ปฏิบัติหน้าที่ผู้ช่วยสาธารณสุขอำเภอ สำนักงานสาธารณสุขอำเภอพระพุทธบาท จังหวัดสระบุรี มีหนังสือลงวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ ถึงนายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดสระบุรี ร้องขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการคัดเลือกข้าราชการเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งสาธารณสุขอำเภอ (เจ้าหน้าที่บริหารงานสาธารณสุข ๗) สำนักงานสาธารณสุขอำเภอเสาไห้ จังหวัดสระบุรี ซึ่งได้ดำเนินการสอบคัดเลือก เมื่อวันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๕๐ จำนวน ๑๐ รายการ ได้แก่

๑. สำเนาคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบคัดเลือก จำนวน ๑ ชุด
๒. สำเนารายชื่อคณะกรรมการสอบคัดเลือกฯ ที่ปฏิบัติหน้าที่ในวันสอบคัดเลือกพร้อมลายมือชื่อทุกท่าน จำนวน ๑ ชุด
๓. สำเนารายชื่อผู้สมัครสอบคัดเลือกเพื่อดำรงตำแหน่งสาธารณสุขอำเภอทุกคน จำนวน ๑ ชุด
๔. สำเนาใบสมัครและหลักฐานประกอบการสมัครของผู้สมัครฯ ทุกคนฯ ละจำนวน ๑ ชุด
๕. หลักเกณฑ์ คุณสมบัติของผู้สมัคร และเงื่อนไขอื่นๆ ทั้งหมด (ถ้ามี) ซึ่งคณะกรรมการฯ ใช้เป็นเกณฑ์ประกอบการพิจารณาสอบคัดเลือกสรรหาบุคคล จำนวน ๑ ชุด
๖. สำเนาคำตอบข้อเขียนของผู้สมัครทุกคน
๗. สำเนาแบบฟอร์มการสอบสัมภาษณ์ หัวข้อสัมภาษณ์และคำตอบการสัมภาษณ์ของผู้สมัครแต่ละคน
๘. คะแนนสอบข้อเขียน คะแนนสอบสัมภาษณ์ และคะแนนด้านอื่นๆ (ถ้ามี) ที่คณะกรรมการและกรรมการแต่ละคนให้คะแนนแก่ผู้สมัครตำแหน่งสาธารณสุขอำเภอทุกคน เรียงตามลำดับ
๙. (๑) มติและเหตุผลประกอบของคณะกรรมการฯ ที่พิจารณาเห็นชอบให้นาย ป. ดำรงตำแหน่งสาธารณสุขอำเภอเสาไห้ (๒) มติและเหตุผลประกอบของคณะกรรมการที่ไม่เห็นชอบให้ผู้อุทธรณ์ดำรงตำแหน่งสาธารณสุขอำเภอเสาไห้
๑๐. สำเนาคำสั่งจังหวัดสระบุรี แต่งตั้งให้ นาย ป. ดำรงตำแหน่งสาธารณสุขอำเภอเสาไห้ หรือให้ไปปฏิบัติราชการที่สำนักงานสาธารณสุขอำเภอเสาไห้ จำนวน ๑ ฉบับ

สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสระบุรีมีหนังสือ ที่ สป ๐๐๒๗.๐๐๑/๓๕๕๑ ลงวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๕๐ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เป็นพระราชบัญญัติซึ่งใช้กับหน่วยงานของรัฐกับประชาชนทั่วไปหรือบุคคลอื่นซึ่งมิใช่ข้าราชการในหน่วยงานหรือองค์กรเดียวกัน สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสระบุรีเห็นว่า การพิจารณาคัดเลือกผู้ดำรงตำแหน่งสาธารณสุขอำเภอเสาไห้ดำเนินไปด้วยความถูกต้อง เหมาะสม และเป็นไปตามแนวทางการคัดเลือกข้าราชการเพื่อดำรงตำแหน่งของสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข จึงมีมติให้ข้อมูลกับผู้อุทธรณ์บางส่วน ซึ่งไม่ทำให้เกิดความเสียหายหรือมีผลกระทบกับบุคคลอื่น และสิทธิส่วนบุคคล ดังนี้

๑. สำเนาคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการฯ
๒. สำเนารายชื่อคณะกรรมการสอบคัดเลือกที่ปฏิบัติหน้าที่ในวันสอบคัดเลือก
๓. สำเนารายชื่อผู้สมัครสอบคัดเลือก
๔. หลักเกณฑ์การพิจารณา (เกณฑ์การประเมินบางส่วน)
๕. คะแนนสอบข้อเขียนของผู้สมัคร

ผู้สมัครมีหนังสือลงวันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๕๐ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ผู้สมัครคำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสระบุรี ขอให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้สมัครร้องขอ จำนวน ๑๐ รายการ ได้แก่

๑. สำเนาคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบคัดเลือก จำนวน ๑ ชุด
๒. สำเนารายชื่อคณะกรรมการสอบคัดเลือกฯ ที่ปฏิบัติหน้าที่ในวันสอบคัดเลือกพร้อมลายมือชื่อทุกท่าน จำนวน ๑ ชุด
๓. สำเนารายชื่อผู้สมัครสอบคัดเลือกเพื่อดำรงตำแหน่งสาธารณสุขอำเภอทุกคน จำนวน ๑ ชุด
๔. สำเนาใบสมัครและหลักฐานประกอบการสมัครของนาย ป. และของผู้สมัคร คนละ ๑ ชุด
๕. หลักเกณฑ์ คุณสมบัติของผู้สมัคร และเงื่อนไขอื่นๆ ทั้งหมด (ถ้ามี) ซึ่งคณะกรรมการฯ ใช้เป็นเกณฑ์ประกอบการพิจารณาสอบคัดเลือกสรรหาบุคคล จำนวน ๑ ชุด
๖. สำเนาคำตอบข้อเขียนของนาย ป. และของผู้สมัคร คนละ ๑ ชุด
๗. สำเนาแบบฟอร์มการสอบสัมภาษณ์ หัวข้อสัมภาษณ์ และคำตอบการสัมภาษณ์ของนาย ป. ของผู้สมัคร และของผู้สมัครคนอื่น คนละ ๑ ชุด
๘. คะแนนสอบข้อเขียน คะแนนสอบสัมภาษณ์ และคะแนนด้านอื่นๆ (ถ้ามี) ที่คณะกรรมการและกรรมการแต่ละคน ให้คะแนนแก่นาย ป. และผู้สมัคร
๙. (๑) มติและเหตุผลประกอบของคณะกรรมการฯ ที่พิจารณาเห็นชอบให้นาย ป. ดำรงตำแหน่งสาธารณสุขอำเภอเสาให้
- (๒) มติและเหตุผลประกอบของคณะกรรมการฯ ที่ไม่เห็นชอบให้ผู้สมัครดำรงตำแหน่งสาธารณสุขอำเภอเสาให้
๑๐. สำเนาคำสั่งจังหวัดสระบุรีแต่งตั้งให้นาย ป. ดำรงตำแหน่งสาธารณสุขอำเภอเสาให้ หรือให้ไปปฏิบัติราชการที่สำนักงานสาธารณสุขอำเภอเสาให้ จำนวน ๑ ฉบับ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้สมัครและผู้แทนสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสระบุรี และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้วปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสระบุรีมีหนังสือ ที่ สป ๐๐๒๗.๐๐๑/ว ๔๓๖ ลงวันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๕๐ แจ้งเรื่องการรับสมัครคัดเลือกข้าราชการให้ดำรงตำแหน่งสาธารณสุขอำเภอเสาให้ (เจ้าหน้าที่บริหารงานสาธารณสุข ๗) และจังหวัดสระบุรีได้มีคำสั่ง ที่ ๒๑๒๐/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๕๐ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาคัดเลือกข้าราชการในการบริหารงานบุคคล คณะกรรมการดังกล่าวมีหน้าที่พิจารณาคัดเลือกข้าราชการในการบรรจุและแต่งตั้งกรณีต่างๆ ให้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ที่ ก.พ. กำหนดปรากฏว่า มีข้าราชการในสังกัดสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสระบุรีสมัครเข้ารับการคัดเลือกให้ดำรงตำแหน่งสาธารณสุขอำเภอเสาให้ รวม ๙ คน รวมทั้งผู้สมัครด้วย สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสระบุรี โดยคณะกรรมการพิจารณาคัดเลือกฯ ได้จัดให้มีการสอบข้อเขียนและสอบสัมภาษณ์เมื่อวันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๕๐ ผลการพิจารณาคณะกรรมการพิจารณาคัดเลือกฯ มีมติให้นาย ป. นักวิชาการสาธารณสุข ๗ ว ปฏิบัติหน้าที่ผู้ช่วยสาธารณสุขอำเภอหนองแขง ได้รับคัดเลือกให้ดำรงตำแหน่งสาธารณสุขอำเภอเสาให้ จังหวัดสระบุรี จังหวัดสระบุรีจึงมีคำสั่ง ที่ ๒๒๘๒/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ แต่งตั้งให้นาย ป. ดำรงตำแหน่งสาธารณสุข อำเภอหนองแขง (เจ้าหน้าที่บริหารงานสาธารณสุข ๗) และมีคำสั่ง ที่ ๒๒๘๓/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ ให้นาย ป. ไปปฏิบัติราชการตำแหน่งสาธารณสุขอำเภอเสาให้ (เจ้าหน้าที่บริหารงานสาธารณสุข ๗) ผู้สมัครเห็นว่า สำนักงานสาธารณสุข จังหวัดสระบุรี และคณะกรรมการพิจารณาคัดเลือกฯ ดำเนินการสอบคัดเลือกไม่ชอบ และคณะกรรมการพิจารณาคัดเลือกฯ ได้ใช้ดุลพินิจที่ไม่เป็นธรรม

ไม่โปร่งใส ไม่สามารถตรวจสอบได้ตามระบบคุณธรรม และหลักธรรมาภิบาล เนื่องจากไม่มีการประกาศรายชื่อคณะกรรมการพิจารณาคัดเลือกฯ เพื่อให้ผู้สมัครมีโอกาสคัดค้านเมื่อเห็นว่ากรรมการบางคนอาจไม่เหมาะสม มีได้แจ้งหรือประกาศถึงวิธีการขั้นตอน หลักเกณฑ์การพิจารณา หลังการสอบสัมภาษณ์ไม่มีการประกาศผลสอบให้ผู้สมัครทุกคนทราบว่าผู้สมัครได้คะแนนสอบเท่าใด และผู้สมัครคนใดผ่านการพิจารณาจากคณะกรรมการพิจารณาคัดเลือกฯ ให้ดำรงตำแหน่งสาธารณสุขอำเภอเอาไว้ ทั้งนี้ ผู้อุทธรณ์เห็นว่า การที่คณะกรรมการพิจารณาคัดเลือกฯ มีมติให้นาย ป. ได้รับคัดเลือกให้ดำรงตำแหน่งสาธารณสุขอำเภอเอาไว้ เป็นการใช้อำนาจหน้าที่ที่ไม่เป็นธรรมตามระบบคุณธรรม และเจตนาารมณ์ของพระราชบัญญัติข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ เนื่องจากนาย ป. มีคุณสมบัติส่วนบุคคล และอาวุโสน้อยกว่าผู้อุทธรณ์เกือบทุกประการ ผู้อุทธรณ์จึงร้องขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการสอบคัดเลือกข้าราชการให้ดำรงตำแหน่งสาธารณสุขอำเภอเอาไว้ จำนวน ๑๐ รายการดังกล่าว ต่อสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสระบุรี แต่สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสระบุรีเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอเพียงบางส่วน ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสระบุรี

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ ผู้แทนสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสระบุรีชี้แจงว่า สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสระบุรีได้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอแล้วบางส่วนคือ ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอรายการที่ ๑ รายการที่ ๒ รายการที่ ๓ รายการที่ ๕ และรายการที่ ๘ เฉพาะคะแนนสอบข้อเขียนของผู้อุทธรณ์ส่วนข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขออื่นๆ ปฏิเสธการเปิดเผยเนื่องจากเห็นว่า เป็นข้อมูลของบุคคลอื่น หากเปิดเผยจะกระทบสิทธิส่วนบุคคลของบุคคลที่เป็นเจ้าของข้อมูล สำหรับรายการที่ ๗ แบบฟอร์มการสอบสัมภาษณ์ หัวข้อสัมภาษณ์ และคำตอบการสัมภาษณ์ของผู้สมัครแต่ละคนไม่มี เพราะคณะกรรมการพิจารณาคัดเลือกฯ ทำการสัมภาษณ์ผู้สอบคัดเลือกโดยมิได้กำหนดแบบฟอร์มการสัมภาษณ์ และหัวข้อสัมภาษณ์ และได้มีการจัดบันทึกการสัมภาษณ์ไว้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ จำนวน ๑๐ รายการ สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสระบุรี ได้เปิดเผยให้แก่ผู้อุทธรณ์บางส่วนแล้วคือ รายการที่ ๑ – ๓ รายการที่ ๕ และรายการที่ ๘ เฉพาะคะแนนสอบข้อเขียนของผู้อุทธรณ์ จึงไม่มีประเด็นต้องพิจารณาว่าเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้หรือไม่ ส่วนรายการที่ ๗ สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสระบุรีชี้แจงว่าไม่มี จึงไม่มีประเด็นต้องวินิจฉัยว่าเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้หรือไม่เช่นกัน ทั้งนี้ หากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อตามที่สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสระบุรีชี้แจง ผู้อุทธรณ์สามารถใช้สิทธิร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ เพื่อให้ตรวจสอบตามมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ กรณีมีประเด็นต้องพิจารณาเฉพาะข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ดังนี้

๑. รายการที่ ๔ สำเนาใบสมัครและหลักฐานประกอบการสมัครของนาย ป. และของผู้อุทธรณ์

๒. รายการที่ ๖ สำเนาคำตอบข้อเขียนของนาย ป. และของผู้อุทธรณ์

๓. รายการที่ ๘ คะแนนสอบข้อเขียน คะแนนสอบสัมภาษณ์ และคะแนนด้านอื่นๆ (ถ้ามี) ที่คณะกรรมการและกรรมการแต่ละคนให้คะแนนแก่นาย ป. และคะแนนสอบสัมภาษณ์ และคะแนนด้านอื่นๆ ที่คณะกรรมการและกรรมการแต่ละคนให้คะแนนแก่ผู้อุทธรณ์

๔. รายการที่ ๙ มติและเหตุผลประกอบของคณะกรรมการพิจารณาคัดเลือกฯ ที่พิจารณาเห็นชอบให้นาย ป. ดำรงตำแหน่งสาธารณสุขอำเภอเอาไว้ และพิจารณาไม่เห็นชอบให้ผู้อุทธรณ์ดำรงตำแหน่งสาธารณสุขอำเภอเอาไว้

๕. รายการที่ ๑๐ คำสั่งจังหวัดสระบุรีที่แต่งตั้งให้นาย ป. ดำรงตำแหน่งสาธารณสุขอำเภอเอาไว้ หรือให้ไปปฏิบัติราชการที่สำนักงานสาธารณสุขอำเภอเอาไว้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ เห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลการคัดเลือกข้าราชการให้ดำรงตำแหน่งสูงขึ้นในระดับผู้บริหารของสำนักงานสาธารณสุขอำเภอเอาไว้ ซึ่งการคัดเลือกได้ดำเนินการเสร็จสิ้น และจังหวัดสระบุรีมีคำสั่งแต่งตั้งนาย ป. ให้ดำรงตำแหน่งสาธารณสุขอำเภอเอาไว้ตามที่ได้รับคัดเลือกแล้ว และข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์รายการที่ ๔ รายการที่ ๖ รายการที่ ๘ – ๑๐ เป็นข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับผู้อุทธรณ์และนาย ป. การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ดังกล่าวให้แก่ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นผู้ได้รับผลกระทบจากการพิจารณาคัดเลือกจะเป็น

ประโยชน์ในการตรวจสอบความถูกต้องโปร่งใสในการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐ และปกป้องสิทธิของผู้อุทธรณ์ให้ได้รับความเป็นธรรม ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ เว้นแต่คำตอบข้อเขียนของนาย ป. และของผู้อุทธรณ์ เห็นควรเปิดเผยโดยให้ผู้อุทธรณ์เข้าตรวจดูได้แต่ไม่ต้องให้สำเนาเพราะเป็นข้อมูลที่ต้องให้คำอธิบายประกอบ และการให้สำเนาอาจมีการนำไปวิพากษ์วิจารณ์การใช้ดุลพินิจของคณะกรรมการพิจารณาคัดเลือกฯ โดยไม่สมควร และชื่อกรรมการที่ให้คะแนนสอบแต่ละด้านเห็นควรไม่เปิดเผย เพราะการเปิดเผยชื่อกรรมการที่ให้คะแนนสอบจะกระทบต่อการใช้ดุลพินิจของกรรมการในการตรวจสอบและการให้คะแนนสอบ อันจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับการทดสอบเลื่อนประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ สำหรับข้อมูลส่วนตัวและครอบครัวในทะเบียนประวัติข้าราชการที่ใช้เป็นหลักฐานประกอบการสมัครของนาย ป. เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล มิใช่ข้อมูลที่ใช้ในการพิจารณาคัดเลือกบุคคลตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด หากเปิดเผยเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลของนาย ป. โดยไม่สมควร จึงไม่ควรเปิดเผย

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายจึงวินิจฉัยให้สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสระบุรีเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ รายการที่ ๔ รายการที่ ๖ รายการที่ ๘ รายการที่ ๙ และรายการที่ ๑๐ พร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องให้แก่ผู้อุทธรณ์ เว้นแต่รายการที่ ๔ ให้เปิดเผยโดยปิดข้อมูลส่วนตัวและครอบครัวในทะเบียนประวัติของนาย ป. ไว้ รายการที่ ๖ ให้เปิดเผยโดยให้ผู้อุทธรณ์เข้าตรวจดู แต่ไม่ต้องให้สำเนา และรายการที่ ๘ ให้เปิดเผยโดยปิดชื่อกรรมการที่ให้คะแนนไว้ส่วนรายการที่ ๗ ให้ยกอุทธรณ์

นายสมยศ เชื้อไทย

หัวหน้าคณะที่ ๓

นายธรรมรักษ์ การพิศิษฐ์

กรรมการ

นายวรเจตน์ ภาคีรัตน์

กรรมการ

นายสุพจน์ ไพบูลย์

กรรมการ

นายฮึกหาญ โตมรศักดิ์

กรรมการ

ศาสตราจารย์ ปรีดี เกษมทรัพย์

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๕๑

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๓๖/๒๕๕๑

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสมุทรสาคร
เกี่ยวกับการประเมินผลการปฏิบัติงานเพื่อเลื่อนขั้นเงินเดือน เลื่อนระดับ และบัญชีรายชื่อผู้ได้รับเงินรางวัล

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสมุทรสาคร

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๕๐ และวันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๕๐ ถึงสาธารณสุขจังหวัดสมุทรสาคร ร้องขอข้อมูลข่าวสาร เพื่อใช้ประกอบคดีที่ผู้อุทธรณ์ฟ้องกระทรวงสาธารณสุขกับพวกต่อศาลปกครองกลาง จำนวน ๔ รายการ ได้แก่

๑. แบบประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการปฏิบัติงานของข้าราชการพลเรือนสามัญครั้งที่ ๑ และครั้งที่ ๒ ของปีงบประมาณ ๒๕๔๖ - ๒๕๕๐ ของเจ้าหน้าที่ทุกคนทุกฝ่ายภายในสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสมุทรสาคร
๒. แบบประเมินบุคคลและผลงานของเจ้าหน้าที่กลุ่มงานและฝ่ายต่างๆ ภายในสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสมุทรสาคร ที่ขอประเมินบุคคลเข้าสู่ตำแหน่งระดับ ๗ - ๘ ทุกสายงานที่ส่งถึงสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสมุทรสาคร ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๘ - พ.ศ. ๒๕๔๙ โดยประกอบด้วย
 - แบบพิจารณาคุณสมบัติของบุคคล (เอกสารหมายเลข ๑)
 - แบบประเมินคุณลักษณะของบุคคล (เอกสารหมายเลข ๒)
 - แบบแสดงรายละเอียดการเสนอผลงาน (เอกสารหมายเลข ๓)
 - แบบแสดงการรับผลงานที่ส่งประเมิน (เอกสารหมายเลข ๔)
๓. บัญชีรายละเอียดแนบท้ายการเลื่อนขั้นเงินเดือนข้าราชการทุกคนภายในสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสมุทรสาคร ของปีงบประมาณ ๒๕๔๖ ถึง ๒๕๕๐ ณ เดือนตุลาคมและเดือนเมษายน (มี ๒ รอบ)
๔. บัญชีรายชื่อผู้ได้รับเงินรางวัลตามยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดสมุทรสาคร จำหน่ายปี ๒๕๔๘ (พิจารณาจากผลงานตามยุทธศาสตร์ฯ ปี ๒๕๔๗)

สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสมุทรสาครมีหนังสือ ที่ สค ๐๐๒๗/๔๕๕๒ ลงวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอรายการที่ ๓ ให้แก่ผู้อุทธรณ์ ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และรายการที่ ๔ เปิดเผยให้เฉพาะข้อมูลของผู้อุทธรณ์ และปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลของบุคคลอื่นโดยให้เหตุผลว่า เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๑๕ (๕) อนึ่ง เอกสารแบบประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการปฏิบัติงานของข้าราชการพลเรือนสามัญ ครั้งที่ ๑ และครั้งที่ ๒ ของปีงบประมาณ ๒๕๔๖ ได้มีการปรับเปลี่ยนผู้รับผิดชอบงานการเจ้าหน้าที่จึงไม่สามารถค้นหาเอกสารดังกล่าวได้ ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ เนื่องจากเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๑๕ (๕) ประกอบกับเอกสารดังกล่าว สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสมุทรสาคร มิได้เก็บเอกสารดังกล่าวไว้เพราะได้จัดส่งให้กับสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ทั้งหมดเพื่อพิจารณาต่อไป จึงไม่สามารถให้ผู้อุทธรณ์ได้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๕๐ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผย

ข้อมูลข่าวสารของสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสมุทรสาครดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์และผู้แทนสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสมุทรสาคร และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ปัจจุบันดำรงตำแหน่งเจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน ๗ ฝ่ายส่งเสริมสุขภาพ สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสมุทรสาคร ในปี พ.ศ. ๒๕๔๙ ขณะผู้อุทธรณ์ดำรงตำแหน่งเจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน ๗ ๖ ตำแหน่งเลขที่ ๔๑๕๓๘ กลุ่มงานพัฒนายุทธศาสตร์สาธารณสุข สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสมุทรสาคร ผู้อุทธรณ์ได้เสนอแบบประเมินบุคคลและผลงานเพื่อขอรับการประเมินบุคคลเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งเจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน ๘ ๖ ตำแหน่งเลขที่และส่วนราชการเดิม สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสมุทรสาครได้ตรวจสอบคุณสมบัติของผู้อุทธรณ์แล้ว จึงส่งแบบประเมินบุคคลและผลงานทางวิชาการของผู้อุทธรณ์ไปยังผู้ว่าราชการจังหวัดสมุทรสาครเพื่อส่งเรื่องให้สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขดำเนินการต่อไป ผู้ว่าราชการจังหวัดสมุทรสาครจึงมีหนังสือ ที่ สค ๐๐๒๗/๑๖๘๖๒ ลงวันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๔๙ ส่งแบบประเมินบุคคลและผลงานทางวิชาการของผู้อุทธรณ์ไปยังสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ต่อมาสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสมุทรสาครได้มีหนังสือถึงปลัดกระทรวงสาธารณสุข แจ้งว่า แบบประเมินบุคคลและผลงานทางวิชาการของผู้อุทธรณ์ยังไม่ครบถ้วนสมบูรณ์ เนื่องจากผู้บังคับบัญชาที่กำกับดูแลยังไม่ได้ลงนามรับรองผลการปฏิบัติงาน เป็นการข้ามขั้นตอน และยังไม่มีกรปรับเปลี่ยนเนื้อหาเอกสารตามที่ผู้บังคับบัญชาแจ้งให้ปรับเปลี่ยน สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขจึงได้ส่งแบบประเมินบุคคลและผลงานทางวิชาการของผู้อุทธรณ์คืนสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสมุทรสาคร และสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสมุทรสาครได้มีหนังสือ ที่ สค ๐๐๒๗/๔๕๗ ลงวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๕๐ ส่งแบบประเมินบุคคลและผลงานทางวิชาการคืนให้แก่ผู้อุทธรณ์ และมีหนังสือที่ สค ๐๐๒๗/๑๐๕๒ ลงวันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๕๐ แจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบ ว่า สาเหตุที่ส่งแบบประเมินและผลงานของผู้อุทธรณ์คืน เนื่องจากผู้บังคับบัญชาที่กำกับดูแลกลุ่มงานพัฒนายุทธศาสตร์สาธารณสุขยังมิได้ลงนามรับรองผลการปฏิบัติงาน และยังไม่มีกรปรับเปลี่ยนเนื้อหาเอกสารตามที่ผู้บังคับบัญชาแจ้งให้ปรับเปลี่ยน ประกอบกับระยะเวลาการดำเนินการที่ให้ส่งแบบประเมินและผลงานตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๐๗๐๘.๔/ว ๑๖ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๓๘ ได้สิ้นสุดลงแล้วตามหนังสือ ที่ สธ ๐๒๐๑.๐๓๙/ว ๑๔๐ ลงวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๔๙ ถ้าจะส่งผลงานเพื่อขอรับการประเมินใหม่ต้องดำเนินการตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๐๖/ว ๑๐ ลงวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๔๘ สำหรับตำแหน่งเจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน ๘ ๖ ไม่ใช่ตำแหน่งที่ปรับระดับสูงขึ้นจากระดับตำแหน่งเริ่มต้นของสายงาน การดำเนินการต้องมีการประกาศรับสมัครและให้คณะกรรมการคัดเลือกบุคคลเพื่อเข้ารับการประเมินผลงานตั้งแต่ระดับ ๘ ลงมา คัดเลือกบุคคลเพื่อให้ส่งผลงานต่อไป

ผู้อุทธรณ์เห็นว่าตนไม่ได้รับความเป็นธรรมโดยอ้างว่า ผู้อุทธรณ์ได้เสนอแบบประเมินบุคคลให้รองสาธารณสุขจังหวัดสมุทรสาครที่กำกับดูแลกลุ่มงานพัฒนายุทธศาสตร์สาธารณสุข และเป็นผู้บังคับบัญชาชั้นต้นของผู้อุทธรณ์ลงนาม เมื่อวันที่ ๖ และ ๗ ธันวาคม ๒๕๔๙ ก่อนที่ผู้อุทธรณ์จะเสนอแบบประเมินบุคคลและผลงานต่อสาธารณสุขจังหวัดสมุทรสาคร แต่รองสาธารณสุขจังหวัดสมุทรสาครไม่ยอมลงนามโดยไม่มีเหตุผล นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดสมุทรสาครเป็นผู้บังคับบัญชาชั้นสูงขึ้นไปมีหน้าที่ตรวจสอบเอกสารให้ถูกต้องครบถ้วนก่อนเสนอผู้ว่าราชการจังหวัดสมุทรสาคร หากเห็นว่าเอกสารไม่ครบถ้วนก็ต้องทำการแก้ไขให้ถูกต้องก่อน กรณีของผู้อุทธรณ์ สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขยังไม่ได้ทักท้วงว่าเอกสารไม่ถูกต้อง แต่สาธารณสุขจังหวัดสมุทรสาครกลับทำหนังสือขอเรื่องคืน ผู้อุทธรณ์เห็นว่า นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดสมุทรสาครและรองสาธารณสุขจังหวัดสมุทรสาครมีเจตนาถ่วงเวลาและกีดกันผู้อุทธรณ์ให้เสียสิทธิที่จะได้รับการเลื่อนระดับตำแหน่งที่สูงขึ้น นอกจากนั้นหลังจากที่ผู้อุทธรณ์ได้ส่งแบบประเมินบุคคลและผลงานทางวิชาการแล้ว สาธารณสุขจังหวัดสมุทรสาครมีคำสั่งย้ายผู้อุทธรณ์ไปปฏิบัติหน้าที่ที่ฝ่ายส่งเสริมสุขภาพ ซึ่งไม่ตรงกับสายงานเจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผนที่ผู้อุทธรณ์ขอรับการประเมิน ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๓ เมษายน ๒๕๕๐ ร้องทุกข์ต่อผู้ว่าราชการจังหวัดสมุทรสาครในฐานะประธาน อ.ก.พ. จังหวัดสมุทรสาครแต่ยังไม่ได้รับแจ้งผลการพิจารณา ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๕๐ ร้องทุกข์ต่อประธาน อ.ก.พ. กระทรวงสาธารณสุขและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข แต่ไม่ได้รับแจ้งผลการพิจารณาเช่นเดียวกัน ผู้อุทธรณ์จึงฟ้องคดีต่อศาลปกครองกลางตามคำฟ้อง ลงวันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๕๐ ขอให้ศาลปกครองกลางมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้กระทรวง

สาธารณสุขสั่งการให้รองสาธารณสุขจังหวัดสมุทรสาครลงนามในแบบประเมินบุคคลและผลงานทางวิชาการของผู้อุทธรณ์ และให้สาธารณสุขจังหวัดสมุทรสาครส่งแบบประเมินบุคคลและผลงานทางวิชาการของผู้อุทธรณ์เพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน ๘ ว ตำแหน่งเลขที่ ๔๐๕๓๘ ซึ่งศาลปกครองกลางได้มีคำสั่งลงวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๕๐ รับคำฟ้องของผู้อุทธรณ์ไว้พิจารณาเป็นคดีหมายเลขดำที่ ๑๑๕๐/๒๕๕๐ แล้ว ต่อมาผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๕๐ และวันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๕๐ ร้องขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๔ รายการดังกล่าวต่อสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสมุทรสาคร แต่สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสมุทรสาครเปิดเผยให้แก่ผู้อุทธรณ์เพียงบางส่วน ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูล ข่าวสารของสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสมุทรสาคร

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ ผู้แทนสำนักงานสาธารณสุข จังหวัดสมุทรสาครชี้แจงว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอรายการที่ ๒ คือ แบบประเมินบุคคลและผลงานของเจ้าหน้าที่ รายอื่นนั้นประกอบด้วยเอกสาร ๒ ส่วน คือ ส่วนแรกได้แก่ ประวัติของผู้รับการประเมิน และส่วนที่สองได้แก่ เอกสาร ผลงานทางวิชาการของผู้รับการประเมิน เห็นว่าข้อมูลส่วนแรกเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล จึงไม่สามารถเปิดเผยแบบ ประเมินของบุคคลอื่นให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ สำหรับข้อมูลส่วนที่สองไม่ได้อยู่ในความครอบครองของสำนักงานสาธารณสุข จังหวัดสมุทรสาครเพราะได้ส่งเอกสารดังกล่าวไปให้สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขดำเนินการต่อไปแล้ว

ผู้อุทธรณ์ชี้แจงว่า ผู้อุทธรณ์ไม่ตั้งใจจะขอข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ ต่อไป เนื่องจากเห็นว่าไม่จำเป็นที่จะต้อง นำไปใช้เป็นหลักฐานประกอบคดีของผู้อุทธรณ์แล้ว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์รายการที่ ๑ แบบประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการปฏิบัติงานฯ เพื่อ เลื่อนขั้นเงินเดือนข้าราชการ และรายการที่ ๒ แบบประเมินบุคคลและผลงานของเจ้าหน้าที่กลุ่มงานและฝ่ายต่างๆ ภายใน สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสมุทรสาครที่ขอประเมินบุคคลเข้าสู่ตำแหน่งระดับ ๗ - ๘ ทุกสายงานตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๘ - พ.ศ. ๒๕๔๙ เป็นการประเมินเฉพาะตัวบุคคลของข้าราชการแต่ละคน เมื่อไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าการไม่เปิดเผยข้อมูลดังกล่าว จะกระทบสิทธิของผู้อุทธรณ์อย่างไร จึงไม่มีเหตุที่จะให้ผู้อุทธรณ์ได้ทราบข้อมูลการประเมินเพื่อเลื่อนขั้นเงินเดือนหรือเลื่อน ระดับของข้าราชการรายอื่น สำหรับรายการที่ ๔ ผู้อุทธรณ์ไม่ตั้งใจที่จะขอให้เปิดเผย จึงไม่จำเป็นต้องวินิจฉัย

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการ วินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

นายสมยศ เชื้อไทย

หน้าคณะที่ ๓

นายธรรมรักษ์ การพิศิษฐ์

กรรมการ

ศาสตราจารย์ ปรีดี เกษมทรัพย์

กรรมการ

นายสุพจน์ ไพบูลย์

กรรมการ

นายสีกหาญ ไตรมศักดิ์

กรรมการ

นายวรเจตน์ ภาคีรัตน์

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๑

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๓๗/๒๕๕๑

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อเต่า จังหวัดมหาสารคาม
เกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลและการประเมินผลการปฏิบัติงาน

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : องค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อเต่า จังหวัดมหาสารคาม

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นราษฎรตำบลเสื่อเต่า อำเภอเขียงยืน จังหวัดมหาสารคาม มีหนังสือลงวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๕๐ ถึงองค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อเต่า ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับหลักฐานการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนของพนักงานส่วนตำบล องค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อเต่า ดังนี้

๑. สำเนาแบบประเมินคะแนน ครั้งที่ ๒ ของปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อเต่า (๑ เมษายน - ๓๐ กันยายน ๒๕๕๐) ที่ประเมินให้ข้าราชการทุกคนในองค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อเต่า พร้อมรับรองสำเนา
๒. แบบรายงานการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนพนักงานส่วนตำบล อบต. เสื่อเต่า ประจำงวดวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๐
๓. คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการกลั่นกรองการเลื่อนขั้นเงินเดือนพนักงานส่วนตำบล อบต. เสื่อเต่า ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๐
๔. ผลการประชุมกลั่นกรองของคณะกรรมการกลั่นกรองการเลื่อนขั้นเงินเดือนพนักงานส่วนตำบล อบต.เสื่อเต่า
๕. คำสั่งเลื่อนขั้นเงินเดือนของพนักงานส่วนตำบล อบต. เสื่อเต่า ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๐
๖. ระยะเวลาและขั้นตอนต่างๆ ในการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือน ครั้งที่ ๒ (๑ เมษายน - ๓๐ กันยายน ๒๕๕๐) ของพนักงานส่วนตำบล อบต. เสื่อเต่า

องค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อเต่ามีบันทึกตอบคำขอ เมื่อวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามที่ผู้อุทธรณ์มีคำขอ โดยให้เหตุผลว่าเป็นความลับของฝ่ายบริหาร ไม่สามารถให้ได้

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๕๐ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อเต่า ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมาแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนของพนักงานส่วนตำบลในชั้นพิจารณา องค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อเต่าได้ชี้แจงเหตุผลการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ตามหนังสือองค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อเต่า ที่ มค ๘๐๐๐๑/๓๐ ลงวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๕๑ ว่า เนื่องจากข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์มีคำขอเป็นเอกสารภายในของหน่วยงานในการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนของพนักงานส่วนตำบล และเป็นเอกสารส่วนบุคคล การเปิดเผยต้องได้รับความยินยอมจากผู้เป็นเจ้าของข้อมูลก่อน ประกอบกับผู้อุทธรณ์ไม่ได้เป็นผู้มีส่วนได้เสียเพราะมิได้เป็นพนักงานส่วนตำบล และมีได้เป็นผู้มีอำนาจในการตรวจสอบการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือน อีกทั้งมิได้แจ้งวัตถุประสงค์ในการขอข้อมูลข่าวสารดังกล่าว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับพนักงานส่วนตำบลต่อสาธารณะ อาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่พนักงานส่วนตำบลมากกว่าผลดี จึงไม่เปิดเผยแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

พิจารณาแล้วเห็นว่า การประเมินผลการปฏิบัติงานเพื่อเลื่อนขั้นเงินเดือนของพนักงานส่วนตำบลเป็นการบริหารภายในของหน่วยงานของรัฐ ข้อมูลข่าวสารตามคำขอทั้ง ๖ รายการ จึงเป็นข้อมูลเกี่ยวกับกิจการภายในขององค์การบริหารส่วนตำบล เลือเต่า ประกอบกับข้อมูลเกี่ยวกับเงินเดือนนั้นเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของพนักงานแต่ละคน การเปิดเผยต่อบุคคลอื่นที่มีใบบุคลากรของหน่วยงานจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ผู้อุทธรณ์มิได้เป็นพนักงานขององค์การบริหารส่วนตำบลเลือเต่า จึงไม่มีเหตุอันสมควรที่จะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอแก่ผู้อุทธรณ์

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

ศาสตราจารย์ ศักดิ์ สอนองชาติ

หัวหน้าคณะที่ ๒

นางธิดา ศรีไพพรรณ

กรรมการ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ปราโมทย์ ประจนปัจจนึก

กรรมการ

นายพูลประโยชน์ ชัยเกียรติ

กรรมการ

พลเอก สุพิทย์ วรอุทัย

กรรมการ

นายชัยรัตน์ มาประณีต

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๕๑

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๓๘/๒๕๕๑

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลเมืองปทุมธานีเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : เทศบาลเมืองปทุมธานี

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๕๐ ถึงเทศบาลเมืองปทุมธานี ขอสำเนาข้อมูลข่าวสารจำนวน ๔ รายการ เพื่อประกอบการอุทธรณ์กรณีเทศบาลเมืองปทุมธานีมีคำสั่งปลดผู้อุทธรณ์ออกจากราชการ ดังนี้

๑. สว. ๖

๒. มติคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดปทุมธานี เมื่อวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๕๐

๓. บันทึกคำสั่งแห่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ (นิติกร) ที่นำเสนอต่อที่ประชุมคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดปทุมธานี

๔. บันทึกปากคำพยานบุคคลที่คณะกรรมการสอบสวนอ้างว่าผู้อุทธรณ์ได้ละทิ้งหน้าที่ราชการเป็นเวลานานติดต่อกัน

เกินกว่า ๑๕ วัน

เทศบาลเมืองปทุมธานีมีหนังสือ ที่ ปท ๕๒๐๐๗/๓๗๑๙ ลงวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๐ ถึงผู้อุทธรณ์ จัดส่งข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และรายการที่ ๒ และปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขออีก ๒ รายการ โดยให้เหตุผลว่าข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ ไม่มี เนื่องจากนิติกรที่เข้าร่วมการประชุมได้ชี้แจงข้อเท็จจริงเพิ่มเติมต่อคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดปทุมธานี ด้วยว่า ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ บันทึกปากคำพยานเป็นเอกสารที่มีผลต่อความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล อันอาจกระทบต่อความปลอดภัยของผู้ให้ถ้อยคำเป็นพยาน และถ้อยคำพยานมีผลโดยตรงต่อผลการสอบสวนจึงไม่อาจให้สำเนาได้

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๗ มกราคม ๒๕๕๑ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลเมืองปทุมธานี ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมาแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า เทศบาลเมืองปทุมธานีแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยผู้อุทธรณ์ฐานละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการโดยไม่มีเหตุอันควรเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง หรือละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อกันในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกินกว่า ๑๕ วัน นับแต่วันที่ ๑ พฤษภาคม ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๔๙ และได้รายงานผลการสอบสวนให้คณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดปทุมธานีพิจารณาเมื่อวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๕๐ ต่อมาคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดปทุมธานีมีมติในการประชุมครั้งที่ ๑๖/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๕๐ ให้ปลดผู้อุทธรณ์ออกจากราชการ

ในชั้นพิจารณา เทศบาลเมืองปทุมธานีมีหนังสือ ที่ ปท ๕๒๐๐๗/๐๘๒๘ ลงวันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๕๑ ถึงคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ชี้แจงเหตุผลการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์ว่า ในการสอบสวนทางวินัยประเด็นการสอบสวนมีเพียงประเด็นเดียว คือ ผู้อุทธรณ์มาลงชื่อในสมุดปฏิบัติงานแต่ไม่ปฏิบัติงานในหน้าที่ให้แก่หน่วยงานจริงหรือไม่ และพยานต่างให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยสอดคล้องกันว่าผู้อุทธรณ์ไม่มาปฏิบัติงานจริง การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ บันทึกถ้อยคำพยานเกรงว่าจะมีผลกระทบต่อความปลอดภัยของพยาน ประกอบกับการยื่นอุทธรณ์คำสั่งปลดออกจากราชการ ไม่จำเป็นต้องใช้บันทึกถ้อยคำพยานดังกล่าวแต่อย่างใด ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ นั้นไม่มี เพราะ

การชี้แจงข้อเท็จจริงต่อคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดปทุมธานีเป็นการชี้แจงด้วยวาจา

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้ว ผู้ถูกร้องขอข้อมูลข่าวสารจำนวน ๔ รายการ เทศบาลเมืองปทุมธานีได้จัดส่งข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และรายการที่ ๒ ให้แก่ผู้ถูกร้องแล้ว คงมีปัญหาคำชี้แจงที่ต้องพิจารณาเฉพาะข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ และรายการที่ ๔ เห็นว่า การสอบสวนและดำเนินการทางวินัยแก่ผู้ถูกร้องได้ดำเนินการเสร็จสิ้นโดยเทศบาลเมืองปทุมธานีมีคำสั่งปลดผู้ถูกร้องออกจากราชการแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยแก่ผู้ถูกร้องไม่น่าจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ บันทึกคำชี้แจงของพนักงานเจ้าหน้าที่ (นิติกร) ที่นำเสนอต่อที่ประชุมคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดปทุมธานีนั้น จากการตรวจสอบข้อมูลข่าวสารที่เทศบาลเมืองปทุมธานีได้จัดส่งมาเพื่อประกอบการพิจารณา แม้จะปรากฏข้อเท็จจริงว่าไม่มีการจัดทำเป็นเอกสารเพื่อนำเสนอต่อที่ประชุม แต่การชี้แจงด้วยวาจาของนิติกรได้มีการบันทึกไว้ในรายงานการประชุมคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดปทุมธานี ครั้งที่ ๑๖/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๕๐ ผู้ถูกร้องเป็นผู้ถูกสอบสวนทางวินัย ย่อมมีเหตุอันสมควรที่จะได้รับทราบคำชี้แจงดังกล่าว เพื่อปกป้องสิทธิของตน จึงเห็นสมควรเปิดเผยเฉพาะคำชี้แจงของนิติกรเทศบาลเมืองปทุมธานีที่ปรากฏในรายงานการประชุมให้ผู้ถูกร้องทราบได้ อย่างไรก็ตาม เนื่องจากการชี้แจงของนิติกรได้มีการระบุชื่อของผู้ที่เกี่ยวข้องอยู่ด้วย หากเทศบาลเมืองปทุมธานีเห็นว่าการเปิดเผยคำชี้แจงของนิติกรจะมีผลกระทบต่อบุคคลดังกล่าว ก็อาจใช้ดุลพินิจลบชื่อหรือข้อความที่จะทำให้ทราบว่าบุคคลที่ได้ระบุชื่อเป็นบุคคลใดได้

ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ บันทึกถ้อยคำพยานบุคคลที่คณะกรรมการสอบสวนอ้างว่าผู้ถูกร้องได้ละทิ้งหน้าที่ราชการเป็นเวลานานติดต่อกันเกินกว่า ๑๕ วัน ผู้ถูกร้องเป็นผู้ถูกสอบสวนทางวินัย ย่อมมีเหตุอันสมควรที่จะได้รับทราบว่ามีการให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการสอบสวนเกี่ยวกับตนอย่างไร เพื่อปกป้องสิทธิของตน จึงเห็นสมควรเปิดเผยบันทึกถ้อยคำพยานแก่ผู้ถูกร้อง หากเทศบาลเมืองปทุมธานีเห็นว่าการเปิดเผยบันทึกถ้อยคำพยานดังกล่าวจะมีผลกระทบต่อความปลอดภัยของผู้ให้ถ้อยคำ ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เทศบาลเมืองปทุมธานีอาจใช้ดุลพินิจลบชื่อหรือข้อความที่จะทำให้ทราบว่าบุคคลใดเป็นผู้ให้ถ้อยคำได้ แม้ว่าบันทึกถ้อยคำพยานดังกล่าวมีลักษณะเป็นการเขียนด้วยลายมือของบุคคลคนเดียวแล้วให้ผู้ให้ถ้อยคำเป็นพยานลงนามไว้เป็นหลักฐาน การเปิดเผยโดยปกปิดชื่อหรือข้อความเกี่ยวกับบุคคลผู้ให้ถ้อยคำก็ไม่ทำให้ผู้ถูกร้องทราบถึงตัวบุคคลผู้ให้ถ้อยคำนั้นได้ด้วยการพิจารณาจากลายมือเขียน

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้เทศบาลเมืองปทุมธานีเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ และรายการที่ ๔ ตามอุทธรณ์แก่ผู้ถูกร้อง โดยให้ใช้ดุลพินิจปกปิดชื่อหรือข้อความที่จะทำให้ทราบถึงตัวบุคคลที่เกี่ยวข้องหรือให้ถ้อยคำได้ตามที่เห็นสมควร

ศาสตราจารย์ ศักดิ์ สนองชาติ

หัวหน้าคณะที่ ๒

นายชัยรัตน์ มาประณีต

กรรมการ

นางธิดา ศรีโพพรรณ

กรรมการ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ปราโมทย์ ประजनปัจฉนิก

กรรมการ

นายพูลประโยชน์ ชัยเกียรติ

กรรมการ

พลเอก สุพิทย์ วรอุทัย

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๓๙/๒๕๕๑**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร
เกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ นักบริหาร ๑๐ กองบริหารอัตรากำลัง (กบอ.) ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ธ.ก.ส.) ได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๐ จำนวน ๔ ฉบับ ถึงผู้อำนวยการกองบริหารอัตรากำลัง ธ.ก.ส. ขอคัดรายละเอียดเกี่ยวกับข้อกล่าวหาผู้อุทธรณ์ คำชี้แจงหรือคำให้การของผู้ที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนพยานหลักฐานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องหรือที่สนับสนุนข้อกล่าวหา พร้อมทั้งคำสั่งและหลักเกณฑ์วิธีปฏิบัติที่ ธ.ก.ส. ใช้อ้างในการลงโทษ กรณี ธ.ก.ส. มีคำสั่งไล่ผู้อุทธรณ์ออกจากการทำงาน

ธ.ก.ส. โดย กบอ. มีหนังสือลับ ที่ ๑๔๒๐/๖๓๒๘๗ ลงวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๕๐ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งว่าในส่วนของ กบอ. ได้ส่งมอบสรุปสำนวนการสอบสวนให้แก่ผู้อุทธรณ์แล้ว ส่วนเอกสารลับกับคำให้การของผู้ที่เกี่ยวข้องทั้งหมดในสำนวนการสอบสวนนั้น เป็นเอกสารลับและเจ้าของเอกสารไม่ต้องการให้เปิดเผย อีกทั้งการเปิดเผยอาจกระทบต่อความปลอดภัย จึงไม่อาจคัดสำเนาให้ได้ ส่วนเอกสารอื่นๆ ที่เกี่ยวกับหลักเกณฑ์วิธีปฏิบัติงานด้านต่างๆ และหนังสือมอบอำนาจของธนาคารอยู่ในความครอบครองของกองกลาง จึงขอให้ผู้อุทธรณ์ยื่นเรื่องขอเอกสารดังกล่าวจากกองกลางซึ่งเป็นส่วนงานที่รับผิดชอบโดยตรง

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๕๐ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงเป็นหนังสือและด้วยวาจาของผู้แทน ธ.ก.ส. คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า เมื่อ พ.ศ. ๒๕๔๙ สำนักงาน ธ.ก.ส. จังหวัดเลยได้ตรวจสอบผลการดำเนินงานของสำนักงาน ธ.ก.ส. สาขาภูเรือและพบเหตุผิดปกติซึ่งมีผลต่อการดำเนินงานและภาพลักษณ์ของธนาคารในอันที่จะก่อให้เกิดความเสียหายต่อธนาคาร จึงแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงแล้วรายงานต่อ ธ.ก.ส. ต่อมา ธ.ก.ส. ได้มีคำสั่ง ที่ ๓๗๕๓/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๔๙ และคำสั่ง ที่ ๕๐๒๕/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๔๙ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนผู้อุทธรณ์ โดยกล่าวหาว่าขณะดำรงตำแหน่งผู้จัดการ ธ.ก.ส. สาขาภูเรือและสาขาเชียงคาน ผู้อุทธรณ์มีพฤติการณ์ดำเนินงานด้านสินเชื่อ ด้านการเงิน และการบริหารงานไม่เป็นไปตามวิธีปฏิบัติของธนาคาร กระทำการหรือยอมให้ผู้อื่นกระทำการหาประโยชน์อย่างใดๆ อันอาจเป็นทางให้เสียความเที่ยงธรรมหรือความไว้วางใจในการปฏิบัติหน้าที่

คณะกรรมการฯ ได้ดำเนินการสอบสวนและจัดทำรายงานผลการสอบสวนจำนวน ๒ ฉบับ คือ

๑. บันทึกคณะกรรมการสอบสวน ลับ ที่ พิเศษ/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๕๐ เรื่อง รายงานผลการสอบสวน นาย ส. จำนวน ๔๕ หน้า

๒. บันทึกคณะกรรมการสอบสวน ลับ ที่ พิเศษ/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๕๐ เรื่อง รายงานผลการสอบสวน นาย ส. (๒) จำนวน ๒๒ หน้า

สรุปว่า คณะกรรมการสอบสวนมีความเห็นว่า ผู้ถูกระงับมีพฤติการณ์ดำเนินงานด้านสินเชื่อที่ไม่เป็นไปตามวิธีปฏิบัติของธนาคาร ส่อไปในทางไม่สุจริต กล่าวคือ ได้อาศัยหรือยอมให้ผู้อื่นอาศัยงานในหน้าที่ของตนไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อมหาผลประโยชน์ให้แก่ตนเองหรือผู้อื่น โดยการทำสัญญากู้และอนุมัติเงินกู้ ตลอดจนการจ่ายเงินกู้ไม่เป็นไปตามวิธีปฏิบัติที่ธนาคารกำหนด จึงไม่ปฏิบัติตามข้อบังคับ ระเบียบ คำสั่ง แบบแผน และวิธีปฏิบัติของธนาคาร เรียกรับหรือหาผลประโยชน์จากบุคคลภายนอกซึ่งเป็นผู้รับเหมาขุดบ่อน้ำให้กับลูกค้าของธนาคาร โดยเป็นพฤติการณ์ที่ต่อเนื่องและมีการกระทำอย่างกว้างขวางในหลายพื้นที่ ทำให้ลูกค้าจำนวนมากได้รับความเดือดร้อน ทั้งยังเป็นเหตุให้เสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่และธนาคารได้รับความเสียหายอย่างร้ายแรง

ในการดำเนินการทางวินัย กลุ่มงานวินัย กบอ. ธ.ก.ส. ได้สรุปสาระสำคัญจากบันทึกของคณะกรรมการสอบสวนทั้ง ๒ ฉบับแล้วจัดทำเป็นบันทึก ลับ ที่ ๑๔๒๐/๕๔๖๐๕ ลงวันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๕๐ เรื่อง สรุปรายงานผลการสอบสวน นาย ส. จำนวน ๑๓ หน้า เสนอผู้ช่วยผู้จัดการ ธ.ก.ส. (นาย ข.) เพื่อพิจารณา ซึ่งนาย ข. ผู้ช่วยผู้จัดการฯ ทำการแทนผู้จัดการ ธ.ก.ส. ได้พิจารณาแล้วมีความเห็นว่า ผู้ถูกระงับมีพฤติการณ์อันเป็นความผิดวินัยตามข้อกล่าวหาจริง จึงมีคำสั่ง ที่ ๓๕๕๕/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๕๐ ให้ลงโทษไล่ผู้ถูกระงับออกจากการเป็นพนักงาน

ต่อมาผู้ถูกระงับได้ใช้สิทธิขอข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์แต่หน่วยงานปฏิเสธ จึงอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยฯ

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยฯ ผู้แทน ธ.ก.ส. ชี้แจงว่า ข้อมูลข่าวสารที่ กบอ. จัดส่งให้ผู้ถูกระงับ คือสำเนาบันทึกของกลุ่มงานวินัย กบอ. ลับ ที่ ๑๔๒๐/๕๔๖๐๕ ลงวันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๕๐ เรื่อง สรุปรายงานผลการสอบสวน นาย ส. จำนวน ๑๓ หน้า และปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอื่น โดยเห็นว่ารายงานผลการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนทั้ง ๒ ฉบับมีการกำหนดชั้นความลับไว้ ส่วนบันทึกคำให้การของพยานและบุคคลที่เกี่ยวข้องที่ได้ให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการสอบสวนจำนวน ๒๐ คนนั้น ส่วนใหญ่ผู้ให้ถ้อยคำเป็นผู้ได้บังคับบัญชาของผู้ถูกระงับ หรือเป็นลูกค้ายของ ธ.ก.ส. ซึ่งเป็นคนในพื้นที่จังหวัดเลย และเนื่องจากผู้ถูกระงับก็เป็นคนจังหวัดเลย การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจึงอาจมีผลกระทบกับบุคคลที่ให้ถ้อยคำดังกล่าวนี้ได้

ส่วนผู้ถูกระงับชี้แจงว่า กบอ. ได้เปิดเผยสรุปรายงานผลการสอบสวนซึ่งมีจำนวน ๑๓ หน้า ให้ผู้ถูกระงับทราบแล้ว โดยไม่มีการปิดข้อความ แต่ผู้ถูกระงับเห็นว่า สรุปรายงานผลการสอบสวนดังกล่าวมีความผิดปกติดังกล่าวประการ กล่าวคือ ขณะผู้ถูกระงับดำรงตำแหน่งผู้จัดการ ธ.ก.ส. สาขาภูเรือและสาขาเชียงคานได้ปฏิบัติตามนโยบายของผู้บังคับบัญชาเกี่ยวกับโครงการดินน้ำแก่งนาโดยตลอด เมื่อเกษตรกรรมมากู้เงินเพื่อขุดบ่อน้ำ พนักงาน ธ.ก.ส. จะเป็นผู้ตรวจสอบการขอกู้เงินตามขั้นตอนของธนาคาร พร้อมกับทำสัญญากู้เงินของลูกค้าเสนอผู้ถูกระงับซึ่งเป็นผู้จัดการสาขาเพื่อพิจารณาอนุมัติ และผู้ถูกระงับก็ได้พิจารณาอนุมัติไปตามอำนาจหน้าที่เท่านั้น ในการสอบสวนไม่มีการเรียกผู้รับเหมาเพื่อให้ถ้อยคำ จึงไม่มีถ้อยคำของผู้รับเหมาพาดพิงถึงผู้ถูกระงับ แต่กลับมีข้อสรุปที่เป็นผลร้ายต่อผู้ถูกระงับ นอกจากนั้นในสรุปรายงานผลการสอบสวนมีการกล่าวพาดพิงถึงพนักงาน ธ.ก.ส. อีกหลายคน แต่ไม่มีการลงโทษพนักงาน ธ.ก.ส. ดังกล่าว กลับลงโทษผู้ถูกระงับเพียงคนเดียว ผู้ถูกระงับเห็นว่าตนไม่ได้รับความเป็นธรรม คณะกรรมการสอบสวนจึงเลือกปฏิบัติต่อผู้ถูกระงับ จึงต้องการขอเอกสารคำให้การของพยานบุคคลทั้งหมดเพื่อดำเนินการต่อไป

คณะกรรมการวินิจฉัยฯ ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า ธ.ก.ส. ได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเพื่อดำเนินการทางวินัยแก่ผู้ถูกระงับ ผู้ถูกระงับจึงมีสิทธิรับรู้ถึงผลการสอบสวนเรื่องที่ได้อ้างหาตน รวมทั้งรู้ว่าบุคคลใดให้ถ้อยคำกล่าวหาตนว่าอย่างไรบ้าง เพื่อได้แย่งและรักษาสติหรือประโยชน์ของตน ประกอบกับการดำเนินการทางวินัยดังกล่าวได้เสร็จสิ้นแล้ว โดย ธ.ก.ส. มีคำสั่งไล่ผู้ถูกระงับออกจากการเป็นพนักงาน ดังนั้น การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบสวนและดำเนินการทางวินัย จึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ตามที่ผู้ถูกระงับขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายละเอียดของข้อกล่าวหา และคำชี้แจงหรือคำให้การของผู้ที่เกี่ยวข้องตลอดจนพยานหลักฐานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องหรือที่สนับสนุนข้อกล่าวหา แต่ กบอ. จัดส่งให้เพียงสรุปรายงานผลการสอบสวนจำนวน ๑๓ หน้า ซึ่งคณะกรรมการวินิจฉัยฯ ได้พิจารณารายละเอียดของข้อมูลข่าวสารที่ ธ.ก.ส. ได้จัดส่งให้ผู้ถูกระงับแล้ว

เห็นว่า ยังไม่เพียงพอต่อการที่ผู้อุทธรณ์จะทำความเข้าใจเพื่อโต้แย้งและรักษาสติหรือประโยชน์ของตนได้ จึงเห็นสมควร ให้เปิดเผยรายงานผลการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนทั้ง ๒ ฉบับ แก่ผู้อุทธรณ์ หาก ธ.ก.ส. เห็นว่าการเปิดเผยรายงาน ผลการสอบสวนดังกล่าวจะส่งผลกระทบต่อความปลอดภัยของบุคคลที่ให้ถ้อยคำ ก็อาจใช้ดุลพินิจปกปิดชื่อหรือข้อความอื่นใด ที่จะทำให้รู้ว่าบุคคลใดเป็นผู้ให้ถ้อยคำได้ ทั้งนี้การปกปิดข้อความดังกล่าวต้องกระทำเท่าที่จำเป็นเพื่อไม่ให้รู้ว่าบุคคลใดเป็น ผู้ให้ถ้อยคำ แต่ต้องไม่กระทบกระเทือนถึงสาระสำคัญของการให้ถ้อยคำนั้น

ส่วนเอกสารประกอบสำนวนการสอบสวน ได้แก่ บันทึกคำให้การของพยานและบุคคลที่เกี่ยวข้อง และเอกสาร พยานหลักฐานต่างๆ นั้น เนื่องจากผู้ให้ถ้อยคำส่วนใหญ่เป็นผู้ได้บังคับบัญชาของผู้อุทธรณ์และเป็นบุคคลในพื้นที่จังหวัดเลย เช่นเดียวกับผู้อุทธรณ์ การเปิดเผยจึงอาจมีผลกระทบต่อบุคคลดังกล่าวได้ คณะกรรมการวินิจฉัยฯ จึงเห็นสมควรไม่เปิดเผย เพราะรายงานผลการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนทั้ง ๒ ฉบับ ได้มีการสรุปการให้ถ้อยคำของพยานและบุคคลที่ เกี่ยวข้องเป็นรายบุคคล ซึ่งมีรายละเอียดที่เพียงพอต่อการทำความเข้าใจเพื่อประกอบการอุทธรณ์คำสั่งลงโทษของผู้อุทธรณ์แล้ว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการ วินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้ธนาคาร เพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร เปิดเผยข้อมูลข่าวสารและรับรองสำเนาถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์ โดยอาจใช้ดุลพินิจปกปิดชื่อ หรือข้อความอื่นใดเท่าที่จำเป็นเพื่อไม่ให้รู้ว่าบุคคลใดเป็นผู้ให้ถ้อยคำนั้น เฉพาะรายการดังนี้

๑. บันทึกคณะกรรมการสอบสวน ลับ ที่ พิเศษ/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๕๐ เรื่อง รายงานผลการสอบสวนนาย ส.

๒. บันทึกคณะกรรมการสอบสวน ลับ ที่ พิเศษ/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๕๐ เรื่อง รายงานผลการสอบสวน นาย ส. (๒)

นายวัฒนา รัตนวิจิตร

หัวหน้าคณะที่ ๔

นายดำรงค์ บุญยีน

กรรมการ

รองศาสตราจารย์ มนต์รี รูปสุวรรณ

กรรมการ

นางมัลลิกา คุณวัฒน์

กรรมการ

ศาสตราจารย์พิเศษ เรวัต ฉ่ำเฉลิม

กรรมการ

พลเอก วิจิต บุญยะวัฒน์

กรรมการ

นายจำนง เกลิมฉัตร

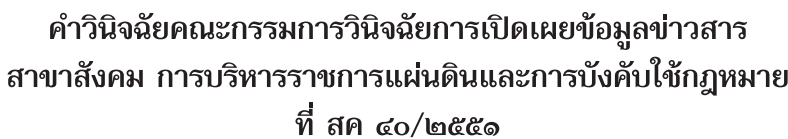
กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

หมายเหตุ นายดำรงค์ บุญยีน ป่วยจึงมิได้ลงนามในคำวินิจฉัย

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๕๑

ผู้ทูลกระหม่อม :
 หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานเขตวัฒนา

ประโยชน์ต่อสาธารณะ และเป็นการแสดงถึงความโปร่งใสในการปฏิบัติหน้าที่ราชการของสำนักงานเขตวัฒนาด้วย อย่างไรก็ตาม ในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารก็ควรรักษาประโยชน์ของเอกชน โดยเฉพาะแบบแปลนการก่อสร้างอาคารซึ่งผู้มีวิชาชีพได้ทำการออกแบบ เขียนแบบโครงสร้างวิศวกรรม สถาปัตยกรรม ระบบสาธารณูปโภคนั้น ควรป้องกันมิให้บุคคลใดคัดลอก เลียนแบบ หรือนำไปใช้ประโยชน์ทางการค้าโดยมิชอบ จึงพิจารณาจะเปิดเผยใบอนุญาตก่อสร้างอาคาร เลขที่ ขวน. ๑๔๖/๒๕๔๙ สำหรับแบบแปลนการก่อสร้างอาคารให้เปิดเผยเฉพาะส่วนรอบโครงสร้างของอาคารซึ่งเป็นระยะรัน โดยปกปิด ลบ หรือตัดทอน หรือทำโดยประการอื่นใด ที่ไม่เป็นการเปิดเผยโครงสร้างการออกแบบภายในของอาคารทั้งหมด และหากมีส่วนที่ต้องห้ามมิให้เปิดเผย ตามมาตรา ๑๔ และมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อยู่ด้วย จะทำการลบ หรือตัดทอน หรือทำโดยประการอื่นใดที่ไม่เป็นการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนนั้น การเปิดเผยไม่เป็นการนำกิจการภายในของผูุ้ทธรณ์แจ้งต่อบุคคลอื่นเพื่อเอาไปใช้ประโยชน์ในทางการค้า อันจะเป็นความผิดตามพระราชบัญญัติความผิดทางการค้า พ.ศ. ๒๕๔๕ คำคัดค้านของผูุ้ทธรณ์ฟังไม่ขึ้น จึงมีคำสั่งยกคำคัดค้าน แล้วมีหนังสือแจ้งให้ผูุ้ทธรณ์ทราบเพื่อใช้สิทธิอุทธรณ์ต่อไป

ส่วนผูุ้ทธรณ์ชี้แจงด้วยวาจาว่า ผูุ้ทธรณ์และนาย ณ. เคยประกอบธุรกิจด้านอสังหาริมทรัพย์ด้วยกัน ต่อมา มีความขัดแย้งและมีข้อพิพาทกันทั้งคดีแพ่งและคดีอาญา นอกจากนั้น นาย ณ. ยังได้ฟ้องคดีต่อศาลปกครองเกี่ยวกับการก่อสร้างอาคารในโครงการขายที่ดินและสิ่งปลูกสร้างของผูุ้ทธรณ์หลายกรณี ผูุ้ทธรณ์คัดค้านการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเนื่องจากมีความขัดแย้งดังกล่าวประกอบกับแบบของอาคารนั้น ผูุ้ทธรณ์เป็นผู้ว่าจ้างให้ออกแบบ จึงเป็นเจ้าของแบบแปลนการก่อสร้างอาคาร และถือเป็นความลับทางการค้า ทั้งอาคารดังกล่าวได้มีการรื้อถอนแล้วตามคำสั่งของเจ้าพนักงานตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคารฯ ปัจจุบันนาย ณ. และครอบครัวยังคงประกอบธุรกิจด้านอสังหาริมทรัพย์เช่นเดียวกับผูุ้ทธรณ์ การเปิดเผยแบบแปลนการก่อสร้างอาคารจะเป็นข้อเสียเปรียบและทำให้เกิดความเสียหายทางธุรกิจการค้าของผูุ้ทธรณ์ได้

คณะกรรมการฯ ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า การพิจารณาอนุญาตให้ก่อสร้างอาคารเป็นการปฏิบัติหน้าที่ราชการของเจ้าพนักงานตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ใบอนุญาตก่อสร้างอาคารซึ่งเป็นผลการพิจารณาอนุญาตให้ผู้ประกอบการใดดำเนินการก่อสร้างอาคารได้ จึงเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่หน่วยงานของรัฐต้องจัดให้มีไว้เพื่อให้ประชาชนเข้าตรวจดูได้ตามมาตรา ๙ (๑) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ส่วนแบบแปลนการก่อสร้างอาคารนั้น พระราชบัญญัติควบคุมอาคารฯ กำหนดให้ผู้ขออนุญาตก่อสร้าง ดัดแปลง รื้อถอน หรือเคลื่อนย้ายอาคารต้องยื่นประกอบคำขอรับอนุญาต เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบว่าอาคารที่ก่อสร้างมีความมั่นคงแข็งแรงและปลอดภัยต่อผู้พักอาศัยและเจ้าของอาคารข้างเคียง จึงเป็นข้อมูลของเอกชนที่อยู่ในความครอบครองของราชการ และเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการตามนิยามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการฯ

ข้อเท็จจริงตามอุทธรณ์ อาคารที่ก่อสร้างเป็นตึกแถว ๔ ชั้น จำนวน ๖ ห้อง เพื่อใช้เป็นที่พักอาศัย และเป็นอาคารในโครงการขายอสังหาริมทรัพย์ของผูุ้ทธรณ์ แบบของอาคารจึงเป็นข้อมูลที่เปิดเผยแก่ผู้สนใจซื้ออาคารดังกล่าวอยู่แล้ว โดยลักษณะการทำการค้า ประกอบกับกรณีนี้ นาย ณ. เป็นผู้พักอาศัยในอาคารที่มีที่ดินใกล้ชิดหรือติดต่อกับที่ดินที่มีการก่อสร้างซึ่งตามมาตรา ๗๓ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคารฯ บัญญัติให้สิทธิบุคคลดังกล่าวฟ้องคดีได้ในกรณีที่เป็นอยู่หรือการใช้สอยที่ดินได้รับการกระทบกระเทือนอันเนื่องมาจากการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินั้น นาย ณ. จึงเป็นผู้มีส่วนได้เสียในข้อมูลข่าวสารที่มีคำขอ แม้แบบแปลนการก่อสร้างอาคารจะเป็นงานสร้างสรรค์อันมีกฎหมายคุ้มครองมิให้บุคคลใดทำซ้ำ คัดลอก เลียนแบบ หรือนำไปใช้ประโยชน์ทางการค้าโดยมิชอบ แต่การเปิดเผยแก่นาย ณ. ไม่เข้าลักษณะดังกล่าวจึงไม่เป็นการละเมิดลิขสิทธิ์ และไม่เป็นการรุกรานสิทธิของบุคคลอื่นโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่สำนักงานเขตวัฒนาไม่รับฟังคำคัดค้านของผูุ้ทธรณ์ จึงชอบแล้ว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

นายวัฒนา รัตนวิจิตร

หัวหน้าคณะที่

นายจำนง เกลิมฉัตร

กรรมการ

นายดำรงค์ บุญยยืน

กรรมการ

นางมัลลิกา คุณวัฒน์

กรรมการ

ศาสตราจารย์พิเศษ เรวัต จันทเกลิม

กรรมการ

พลเอก วิชิต บุญยะวัฒน์

กรรมการ

รองศาสตราจารย์ มนต์รี รูปสุวรรณ

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

หมายเหตุ นายดำรงค์ บุญยยืน ป่วยจึงมิได้ลงนามในคำวินิจฉัย

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๕๑

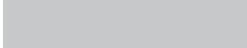

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๔๑/๒๕๕๑

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของการรถไฟแห่งประเทศไทยเกี่ยวกับการลาศึกษาเพิ่มเติม

.....

ผู้อุทธรณ์ :
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : การรถไฟแห่งประเทศไทย

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ ถึงหัวหน้าฝ่ายธุรการหรือฝ่ายสารบัญ โรงพยาบาลบุนนาคว่า ผู้อุทธรณ์เป็นอดีตนายแพทย์ ๘ กองสูติรีเวชกรรม โรงพยาบาลบุนนาค สำนักงานแพทย์ การรถไฟแห่งประเทศไทย มีความประสงค์ขอเอกสารเพื่อใช้ประกอบการพิจารณาคดีต่อศาลปกครอง จำนวน ๕ รายการ ได้แก่

๑. หนังสือสัญญาการลาไปศึกษาเพิ่มเติมในสถานศึกษาของรัฐบาลภายในประเทศของนายแพทย์ ก. นายแพทย์ บ. และแพทย์หญิง ฌ.

๒. หนังสือรายงานการประชุมคณะกรรมการการรถไฟแห่งประเทศไทย เรื่องการอนุมัติให้พนักงานในสำนักงานแพทย์ ลาไปศึกษาเพิ่มเติมภายในประเทศเป็นกรณีพิเศษของนายแพทย์ บ. และแพทย์หญิง ฌ.

๓. แบบรายงาน “ประวัติพนักงานการรถไฟแห่งประเทศไทย” (ที่ยังไม่กรอกรายละเอียด)

๔. ข้อกำหนดหรือเงื่อนไขการอุทลโทษที่คณะกรรมการการรถไฟแห่งประเทศไทยกำหนดให้สามารถทำคำร้องได้

๕. ระเบียบและคำสั่งที่กำหนดหน้าที่และให้อำนาจต่อหัวหน้าสำนักงานแพทย์และคณะกรรมการการรถไฟในการ ปฏิบัติหน้าที่ต่อพนักงานการรถไฟแห่งประเทศไทย

การรถไฟแห่งประเทศไทยมีหนังสือที่ ๑/๕๒/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๔ มกราคม ๒๕๕๑ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า

๑. หนังสือสัญญาการลาไปศึกษาเพิ่มเติมในสถานศึกษาของรัฐบาลภายในประเทศของนายแพทย์ ก. นายแพทย์ บ. และแพทย์หญิง ฌ. หนังสือสัญญาดังกล่าวการรถไฟแห่งประเทศไทยไม่สามารถเปิดเผยได้ จึงไม่สามารถให้ข้อมูลหรือเอกสาร ดังกล่าวได้ ทั้งนี้ ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๔ วรรคห้า และมาตรา ๒๔ วรรคหนึ่ง

๒. หนังสือรายงานการประชุมคณะกรรมการการรถไฟแห่งประเทศไทย เรื่องการอนุมัติให้พนักงานในสำนักงานแพทย์ ลาไปศึกษาเพิ่มเติมภายในประเทศเป็นกรณีพิเศษของนายแพทย์ บ. และแพทย์หญิง ฌ. เอกสารดังกล่าวการรถไฟแห่งประเทศไทยไม่สามารถเปิดเผยหรือให้ข้อมูลได้ ทั้งนี้ ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๔ วรรคสอง และมาตรา ๑๕ (๓)

๓. แบบรายงานประวัติพนักงานการรถไฟแห่งประเทศไทย (ที่ยังไม่กรอกรายละเอียด) แบบรายงานดังกล่าวมิใช่ ข้อมูลข่าวสาร เพราะยังไม่ได้กรอกรายละเอียด จึงเป็นเพียงแบบพิมพ์ของการรถไฟแห่งประเทศไทยซึ่งเป็นสิทธิ์ของการรถไฟแห่งประเทศไทยที่จะให้เอกสารแบบพิมพ์นั้นหรือไม่ก็ได้

๔. และ ๕. ข้อกำหนดหรือเงื่อนไขการอุทลโทษที่คณะกรรมการการรถไฟฯ กำหนดให้สามารถทำคำร้องได้ รวมทั้ง ระเบียบและคำสั่งที่กำหนดอำนาจหน้าที่ของหัวหน้าสำนักงานแพทย์และคณะกรรมการการรถไฟแห่งประเทศไทย เอกสาร ทั้งสองรายการถือเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๔ วรรคสอง ซึ่งการรถไฟแห่งประเทศไทยสามารถเปิดเผยได้ หากท่านประสงค์จะขอข้อมูลดังกล่าวให้ยื่นคำขอพร้อมระบุ

รายละเอียดของข้อมูลที่ต้องการต่อหน่วยงานที่รับผิดชอบต่อไป

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๙ มกราคม ๒๕๕๑ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผย ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอรายการที่ ๑ – ๓ ของการรถไฟแห่งประเทศไทย

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์และผู้แทนการรถไฟแห่งประเทศไทย และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า เดิมผู้อุทธรณ์รับราชการที่กระทรวงสาธารณสุข ในเดือนตุลาคม ๒๕๓๘ การรถไฟแห่งประเทศไทยได้ออกหนังสือรับรองอนุมัติเป็นต้นสังกัดส่งผู้อุทธรณ์เข้าฝึกอบรมแพทย์ประจำบ้าน สาขาสูติ – นรีเวชกรรม คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล ๒๕๓๙ เป็นเวลา ๓ ปี และได้จัดทำหนังสือคำมั่นระหว่างการรถไฟแห่งประเทศไทยกับผู้อุทธรณ์ กำหนดเงื่อนไขการที่ผู้อุทธรณ์ได้รับทุนจากการรถไฟแห่งประเทศไทยแล้วไม่กลับมาขอใช้ทุนพร้อมทั้งให้ผู้อุทธรณ์กรอกรายละเอียดในใบประวัติพนักงานการรถไฟแห่งประเทศไทย ซึ่งมีการนำเอกสารที่พิมพ์ข้อความที่ปรากฏในข้อ ๑๐ มาปิดทับข้อความเดิมและให้ผู้อุทธรณ์ลงนามกำกับ ครั้นวันที่ ๓ เมษายน ๒๕๓๙ ผู้อุทธรณ์จึงลาออกจากกระทรวงสาธารณสุข และได้เข้าสมัครเป็นพนักงานการรถไฟแห่งประเทศไทย คณะกรรมการการรถไฟแห่งประเทศไทยจึงอนุมัติให้ผู้อุทธรณ์ลาไปศึกษาเพิ่มเติมที่คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล เป็นเวลา ๓ ปี ตั้งแต่วันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๓๙ ถึงวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๔๒ โดยให้ผู้อุทธรณ์ทำสัญญาการศึกษาเพิ่มเติมผูกพันไว้กับการรถไฟแห่งประเทศไทยตามระเบียบโดยมีการเพิ่มเติมเงื่อนไขต่างๆ ในสัญญาตามคำมั่นสัญญาที่ได้เคยตกลงกันไว้ ซึ่งผู้อุทธรณ์ได้ลงนามในสัญญาการลาไปศึกษาเพิ่มเติมเมื่อวันที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๓๙ ภายหลังจากผู้อุทธรณ์สำเร็จการศึกษาตามที่ได้ลาไปศึกษาเพิ่มเติมและกลับเข้าทำงานที่โรงพยาบาลบุรีรัมย์เพื่อขอใช้ทุนตามสัญญาระยะหนึ่ง ผู้อุทธรณ์ได้ลาออกจากการเป็นพนักงานการรถไฟแห่งประเทศไทย ซึ่งผู้อุทธรณ์จะต้องชำระเงินขอใช้ทุนและเบี้ยปรับให้แก่การรถไฟแห่งประเทศไทย แต่ผู้อุทธรณ์ได้ทราบภายหลังจากที่ได้ลาออกจากการรถไฟแห่งประเทศไทยแล้วว่า สัญญาการลาไปศึกษาเพิ่มเติมที่ผู้อุทธรณ์ลงนามเมื่อวันที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๓๙ ไม่ได้เป็นไปตามระเบียบหรือคำสั่งใดๆ ของการรถไฟแห่งประเทศไทย ผู้อุทธรณ์จึงร้องขอข้อมูลข่าวสารจำนวน ๕ รายการต่อการรถไฟแห่งประเทศไทย โดยข้อมูลที่เกี่ยวข้องมีข้อมูลของพนักงานการรถไฟแห่งประเทศไทย รวม ๓ ราย คือ นายแพทย์ ก. ซึ่งได้รับอนุมัติให้ลาไปศึกษาเพิ่มเติมก่อนกรณีของผู้อุทธรณ์และนายแพทย์ บ. กับแพทย์หญิง ธ. ซึ่งได้รับอนุมัติให้ลาไปศึกษาเพิ่มเติมภายหลังกรณีของผู้อุทธรณ์ เพื่อนำไปเปรียบเทียบกับการทำสัญญาของผู้อุทธรณ์ว่าเหมือนหรือต่างกันอย่างไร การรถไฟแห่งประเทศไทยมีอำนาจในการจัดทำหรือไม่ และนำไปแถลงต่อศาลเพื่อให้ศาลพิจารณาว่าการรถไฟแห่งประเทศไทยเลือกปฏิบัติต่อผู้อุทธรณ์ทำให้ผู้อุทธรณ์ได้รับความเสียหายแต่การรถไฟแห่งประเทศไทยเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้แก่ผู้อุทธรณ์เฉพาะข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอรายการที่ ๔ และรายการที่ ๕ และปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ – ๓ ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของการรถไฟแห่งประเทศไทยดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอรายการที่ ๑ หนังสือสัญญาการลาไปศึกษาเพิ่มเติมในสถานศึกษาของรัฐบาลภายในประเทศของนายแพทย์ ก. นายแพทย์ บ. และแพทย์หญิง ธ. และรายการที่ ๒ หนังสือรายงานการประชุมคณะกรรมการการรถไฟแห่งประเทศไทย เรื่องการอนุมัติให้พนักงานในสำนักงานแพทย์ลาไปศึกษาเพิ่มเติมภายในประเทศ เป็นกรณีพิเศษของนายแพทย์ บ. และแพทย์หญิง ธ. ข้อมูลข่าวสารทั้งสองรายการเป็นข้อมูลที่เป็นข้อเท็จจริงในการปฏิบัติหน้าที่ตามปกติของหน่วยงานของรัฐ ซึ่งต้องดำเนินการตามหลักเกณฑ์ที่ระเบียบข้อบังคับที่กำหนด แม้ข้อมูลดังกล่าวจะเป็นข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับบุคคลอื่นแต่การเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวจะเป็นประโยชน์ในการตรวจสอบความถูกต้องโปร่งใสในการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐ และปกป้องสิทธิของผู้อุทธรณ์ให้ได้รับความเป็นธรรมข้อมูลข่าวสารทั้งสองรายการจึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ เว้นแต่ส่วนที่เป็นข้อมูลที่ไม่เกี่ยวข้องกับหลักเกณฑ์การพิจารณาอนุมัติให้ลาไปศึกษาเพิ่มเติม หากเปิดเผยจะกระทบประโยชน์ส่วนได้เสียและสิทธิส่วนบุคคลของบุคคลอื่นโดยไม่สมควรจึงไม่ควรเปิดเผย

สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ แบบรายงานประวัติพนักงานการรถไฟแห่งประเทศไทยที่ยังไม่กรอกรายละเอียด เป็นสิ่งที่สื่อความหมายให้ทราบว่าจะต้องกรอกรายละเอียดอะไรบ้างเพื่อให้ได้ข้อมูลที่ครบถ้วนตามวัตถุประสงค์ จึงเป็นข้อมูล

ข่าวสารของราชการตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และไม่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดที่หน่วยงานของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ จึงเปิดเผยให้ผูุ้ทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้การรถไฟแห่งประเทศไทยเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผูุ้ทธรณ์ร้องขอรายการที่ ๑ – ๓ พร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องให้แก่ผูุ้ทธรณ์ เว้นแต่ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และรายการที่ ๒ ส่วนที่เป็นข้อมูลที่ไม่เกี่ยวข้องกับหลักเกณฑ์การพิจารณาอนุมัติให้ลาไปศึกษาเพิ่มเติมให้ปกปิดไว้

นายสมยศ เชื้อไทย

หัวหน้าคณะที่ ๓

นายธรรมรักษ์ การพิศิษฐ์

กรรมการ

ศาสตราจารย์ ปรีดี เกษมทรัพย์

กรรมการ

นายวรเจตน์ ภาคีรัตน์

กรรมการ

นายสุพจน์ ไพบูลย์

กรรมการ

นายอีกหาญ ไตรมศักดิ์

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๕๑

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๔๒/๒๕๕๑**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ ๓๒ จังหวัดอุบลราชธานี
 เกี่ยวกับการประเมินผลการปฏิบัติงาน

ผู้อุทธรณ์

:

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ

:

โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ ๓๒ จังหวัดอุบลราชธานี

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นครูโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ ๓๒ มีหนังสือลงวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๕๐ ถึงผู้อำนวยการโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ ๓๒ ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับคะแนนประเมินผลการปฏิบัติงานของข้าราชการครู และบุคลากรทางการศึกษาของโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ ๓๒ ตั้งแต่ครั้งที่ ๑ (เมษายน ๒๕๔๙) ถึงการประเมินผลการปฏิบัติงานของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาของโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ ๓๒ ครั้งที่ ๒ (กันยายน ๒๕๕๐) โดยจำแนกการให้คะแนนตามรายชื่อของกรรมการแต่ละคนที่ประเมิน เพื่อนำไปใช้เป็นพยานหลักฐานในศาลปกครอง

โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ ๓๒ มีบันทึกท้ายคำขอลงวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๕๐ เปิดเผยคะแนนประเมินของผู้อุทธรณ์ โดยปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลในส่วนของผู้บุคคลอื่น

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๕๑ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการเพื่ออุทธรณ์คำสั่งการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ ๓๒

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คำชี้แจงเป็นหนังสือของโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ ๓๒ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ ๓๒ ได้ทำการประเมินผลการปฏิบัติงานของข้าราชการครูและบุคลากรในโรงเรียนเพื่อเลื่อนขั้นเงินเดือนเป็นประจำทุกปี ในปี ๒๕๔๙ และปี ๒๕๕๐ ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นข้าราชการครูในโรงเรียนดังกล่าวได้รับการประเมินผลการปฏิบัติงานที่ค่อนข้างต่ำ จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๕๐ เพื่อขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการประเมินผลการปฏิบัติงานจำนวน ๔ รายการ ดังนี้

๑. หลักเกณฑ์ที่ใช้ประเมินผลการปฏิบัติงานของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาของโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ ๓๒ ตั้งแต่ครั้งที่ ๑ (เมษายน ๒๕๔๙) ถึงการประเมินผลการปฏิบัติงานของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาของโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ ๓๒ ครั้งที่ ๒ (กันยายน ๒๕๕๐)

๒. สำเนาคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการประเมินผลการปฏิบัติงานของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาของโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ ๓๒ ตั้งแต่ครั้งที่ ๑ (เมษายน ๒๕๔๙) ถึงการประเมินผลการปฏิบัติงานของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาของโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ ๓๒ ครั้งที่ ๒ (กันยายน ๒๕๕๐)

๓. คะแนนประเมินผลการปฏิบัติงานของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาของโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ ๓๒ ตั้งแต่ครั้งที่ ๑ (เมษายน ๒๕๔๙) ถึงการประเมินผลการปฏิบัติงานของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาของโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ ๓๒ ครั้งที่ ๒ (กันยายน ๒๕๕๐) โดยจำแนกการให้คะแนนตามรายชื่อของกรรมการแต่ละคนที่ประเมิน

๔. สำเนาคำสั่งเลื่อนขั้นและอันดับเงินเดือนของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาของโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ ๓๒ (รวมทั้งคำสั่งที่เกี่ยวข้องทั้งหมด) ตั้งแต่ครั้งที่ ๑ (เมษายน ๒๕๔๙) ถึงครั้งที่ ๒ (กันยายน ๒๕๕๐)

โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ ๓๒ ได้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้ผูุ้ทธรณ์ในรายการที่ ๑ รายการที่ ๒ และรายการที่ ๔ ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ โรงเรียนเปิดเผยให้เฉพาะคะแนนแบบจำแนกตามหลักเกณฑ์การประเมินผลของคณะกรรมการในส่วนที่เป็นผลคะแนนของผูุ้ทธรณ์เท่านั้น เนื่องจากโรงเรียนพิจารณาเห็นว่า ผูุ้ทธรณ์เคยใช้สิทธิในการขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับคะแนนผลการประเมินการปฏิบัติงานของผูุ้ทธรณ์ในรอบปี ครั้งที่ ๑ (เมษายน ๒๕๕๙) และครั้งที่ ๒ (ตุลาคม ๒๕๕๙) จากทางโรงเรียน โดยได้ให้เหตุผลในการขอข้อมูลข่าวสารในครั้งนั้นว่า เพื่อจะได้ทราบข้อบกพร่องของตน และนำไปพัฒนาปรับปรุงการปฏิบัติงานให้ดีขึ้น ซึ่งโรงเรียนได้เปิดเผยข้อมูลให้ผูุ้ทธรณ์ได้ทราบไปแล้ว แต่ปรากฏว่าผูุ้ทธรณ์นำข้อมูลที่ได้รับไปเป็นหลักฐานในการร้องเรียนผู้อำนวยการโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ ๓๒ ต่อ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาอุบลราชธานี เขต ๑ และศาลปกครองนครราชสีมา

ดังนั้น ในครั้งนี้โรงเรียนจึงเกรงว่าหากเปิดเผยคะแนนผลการประเมินของบุคคลอื่นให้ผูุ้ทธรณ์ทราบ ผูุ้ทธรณ์อาจนำไปเผยแพร่จนก่อให้เกิดการแตกความสามัคคีขึ้นในหน่วยงาน และเกิดการฟ้องร้องเป็นคดีแพ่งและคดีอาญา ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อด้านจิตวิทยากับบุคลากรในหน่วยงาน ทำให้เกิดอุปสรรคต่อการปฏิบัติงาน และเกิดผลกระทบต่อการบริหารงานในโรงเรียน ซึ่งในเรื่องนี้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุบลราชธานี เขต ๑ ได้เล็งเห็นปัญหาที่อาจจะเกิดขึ้น จึงได้แจ้งแนวปฏิบัติให้ทุกโรงเรียนในสังกัดประกาศผลการประเมินผลข้าราชการครูและบุคลากรเป็นค่าระดับ ดีเด่น ยอมรับได้และปรับปรุง ส่วนข้อมูลคะแนนแบบจำแนกตามหลักเกณฑ์การประเมินผลของคณะกรรมการจะเปิดเผยให้ทราบเฉพาะส่วนที่เป็นข้อมูลของบุคคลที่ร้องขอเท่านั้น อีกทั้งโรงเรียนเห็นว่า การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของบุคคลอื่นอาจเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควรตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ คะแนนประเมินผลการปฏิบัติงานของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาของโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ ๓๒ ตั้งแต่ครั้งที่ ๑ (เมษายน ๒๕๕๙) ถึงการประเมินผลการปฏิบัติงานของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาของโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ ๓๒ ครั้งที่ ๒ (กันยายน ๒๕๕๐) โดยจำแนกการให้คะแนนตามรายของกรรมการแต่ละคนที่ประเมิน เป็นข้อมูลข่าวสารที่สามารถเปิดเผยให้ผูุ้ทธรณ์ทราบได้ เนื่องจากผูุ้ทธรณ์เป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรงจากการประเมินผลดังกล่าว ซึ่งการเปิดเผยจะแสดงให้เห็นถึงความโปร่งใสในการดำเนินงานของโรงเรียน ประกอบกับโรงเรียนได้เปิดเผยคะแนนผลการประเมินในส่วนของผูุ้ทธรณ์ให้ทราบแล้ว

สำหรับคะแนนประเมินของบุคคลอื่นเพื่อมิให้เป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ และเพื่อมิให้เกิดการแตกความสามัคคีภายในโรงเรียนซึ่งจะมีผลต่อการปฏิบัติงาน และการบริหารงานในโรงเรียน เห็นควรให้เปิดเผยเฉพาะคะแนนประเมินของคณะกรรมการประเมินผลการปฏิบัติงานแต่ละราย โดยโรงเรียนสามารถใช้ดุลพินิจในการปกปิดรายชื่อของผู้ที่ได้รับการประเมินคนอื่น รวมทั้งรายชื่อของคณะกรรมการผู้ประเมินได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ ๓๒ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ พร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผูุ้ทธรณ์ ยกเว้นรายชื่อของผู้ที่ได้รับการประเมินคนอื่น และรายชื่อของคณะกรรมการผู้ประเมิน ให้โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ ๓๒ ใช้ดุลพินิจในการปกปิด ลบ หรือตัดทอนรายชื่อดังกล่าวได้

ศาสตราจารย์ วิเชียร วัฒนคุณ

หัวหน้าคณะที่ ๑

นายจัตกัย บุรุษพัฒน์

กรรมการ

นายพีรพล ไตรทศวิทย์

กรรมการ

ร้อยโท วิรัช พันธุ์มะผล

กรรมการ

นายสมชาย หอมลออ

กรรมการ

นางเน่งน้อย วิศวโยธิน

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

หมายเหตุ ศาสตราจารย์ วิเชียร วัฒนคุณ ป่วยจึงมิได้ลงนามในคำวินิจฉัย

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๕๑

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๔๓/๒๕๕๑

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครปฐม เขต ๑
เกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย

ผู้อุทธรณ์ :
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครปฐม เขต ๑

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านรางมูก อำเภอดอนตูม จังหวัดนครปฐม มีหนังสือ
ลงวันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๕๐ ถึงสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครปฐม เขต ๑ ขอข้อมูลข่าวสารเอกสารสรุปผลการสอบสวน
กรณีขาดราชการของนาย ว. และเอกสารที่เกี่ยวข้องอื่นๆ จำนวน ๑๓ รายการ ดังนี้

รายการที่ ๑ บันทึกถ้อยคำชี้แจงของนาย ว. ลงวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๘ ที่ชี้แจงต่อคณะกรรมการสอบสวน
ข้อเท็จจริง

รายการที่ ๒ สำเนาใบรับรองแพทย์คลินิกนายแพทย์ ส.

รายการที่ ๓ หนังสือรับรองการป่วยจากหัวหน้าสถานื่อนามัยบ้านยาง

รายการที่ ๔ สำเนาใบลา

รายการที่ ๕ ใบเสร็จรับเงินสถานื่อนามัยบ้านยาง

รายการที่ ๖ หนังสือรับรองการมาติดต่อราชการที่สถานีตำรวจภูธรกำแพงแสน ลงวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๘

รายการที่ ๗ หนังสือคำให้การบันทึกถ้อยคำพยานของนาย บ. ลงวันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๔๘

รายการที่ ๘ หนังสือคำให้การบันทึกถ้อยคำพยานของนาย น. ลงวันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๔๘

รายการที่ ๙ หนังสือคำให้การบันทึกถ้อยคำพยานของนาย ย. ลงวันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๔๘

รายการที่ ๑๐ หนังสือคำให้การบันทึกถ้อยคำพยานของนาย พ. ลงวันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๔๘

รายการที่ ๑๑ หนังสือคำให้การเป็นพยานของนาย ญ. ลงวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๘

รายการที่ ๑๒ หนังสือบันทึกข้อความของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครปฐม เขต ๑ เรื่องการดำเนินการกรณี
ข้าราชการครูขาดราชการ ลงวันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๔๘

รายการที่ ๑๓ หนังสือบันทึกแจ้งแก้ไขข้อกล่าวหาของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงให้นาย ว.

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครปฐม เขต ๑ มีหนังสือ ลงวันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๕๑ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งอนุญาตให้
ผู้อุทธรณ์คัดสำเนาเอกสารรายการที่ ๔ รายการที่ ๕ รายการที่ ๖ รายการที่ ๑๐ และรายการที่ ๑๒ และปฏิเสธการเปิดเผย
ข้อมูลรายการที่ ๑ รายการที่ ๒ รายการที่ ๓ รายการที่ ๗ รายการที่ ๘ รายการที่ ๙ รายการที่ ๑๑ และรายการที่ ๑๓
โดยให้เหตุผลว่าเป็นเอกสารของบุคคลอื่นไม่สามารถให้คัดลอกได้ เพราะจะทำให้เสียหายแก่บุคคลอื่น ตามมาตรา ๑๕
วรรคหนึ่ง (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ การขอเอกสารดังกล่าวหากนำไปดำเนินการ
ทางกระบวนการยุติธรรมอาจจะส่งผลกระทบต่อบุคคลที่เกี่ยวข้องและเกิดความเสียหายได้

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการเพื่ออุทธรณ์คำสั่ง
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครปฐม เขต ๑

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครปฐม เขต ๑ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า เดิมผู้อุทธรณ์ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านคอวัง ได้มีหนังสือถึงสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครปฐม เขต ๑ แจ้งว่านาย ว. ข้าราชการครูโรงเรียนบ้านคอวัง ซึ่งเป็นผู้ได้บังคับบัญชาขาดราชการในวันที่ ๑๑ - ๑๔ และวันที่ ๑๘ - ๑๙ มกราคม ๒๕๔๘ รวม ๖ วัน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครปฐม เขต ๑ จึงแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นสอบสวน ผลการสอบสวนได้ความว่า ในวันที่ ๑๑ - ๑๔ มกราคม ๒๕๔๘ นาย ว. ป่วยจริง เนื่องจากมีเอกสารใบรับรองแพทย์จากสถานอนามัยบ้านยางและจากคลินิกนายแพทย์ ส. ยืนยง ส่วนในวันที่ ๑๘ - ๑๙ มกราคม ๒๕๔๘ นาย ว. มีเหตุจำเป็นต้องไปที่สถานีตำรวจภูธรกำแพงแสน เพราะบุตรชายถูกตำรวจจับกุมดำเนินคดี โดยตอนเช้าวันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๔๘ นาย ว. ได้เดินทางไปโรงเรียนบ้านคอวัง เพื่อเสนอใบลาถึงต่อผู้อุทธรณ์แล้วแต่ไม่พบผู้อุทธรณ์ เนื่องจากผู้อุทธรณ์ยังไม่มาทำงาน นาย ว. จึงได้ฝากใบลาถึงไว้กับนักการภารโรงเพื่อเสนอต่อผู้อุทธรณ์ แต่ผู้อุทธรณ์ไม่อนุญาตให้ลา จึงคณะกรรมการสอบสวนพิจารณาแล้วเห็นว่ากรณีนี้ที่ผู้อุทธรณ์กล่าวหาว่านาย ว. ขาดราชการนั้นมีสาเหตุจากความขัดแย้งในเรื่องส่วนตัวระหว่างผู้อุทธรณ์กับนาย ว. นาย ว. ไม่ได้ขาดราชการตามที่ผู้อุทธรณ์กล่าวหา

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ผู้แทนสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครปฐม เขต ๑ ชี้แจงเหตุผลการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารสรุปว่าข้อมูลข่าวสารตามคำขอบางส่วนเป็นข้อมูลส่วนบุคคลและเป็นเอกสารในสำนวนการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวน ประกอบด้วยบันทึกการให้ถ้อยคำของผู้ถูกกล่าวหาและพยานต่อคณะกรรมการสอบสวนและมีข้อมูลของบุคคลอื่นรวมอยู่ด้วย ผู้อุทธรณ์ไม่มีส่วนได้เสียในการสอบสวนดังกล่าว การเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ส่วนผู้อุทธรณ์ชี้แจงสรุปว่า มูลเหตุสืบเนื่องจากเมื่อวันที่ ๑๑ - ๑๔ มกราคม ๒๕๔๘ นาย ว. ไม่ได้ไปทำงานโดยอ้างว่าป่วย ผู้อุทธรณ์จึงแจ้งให้นาย ว. ส่งเอกสารใบรับรองแพทย์แต่นาย ว. กลับเพิกเฉย ต่อมาในวันที่ ๑๘ - ๑๙ มกราคม ๒๕๔๘ นาย ว. ไม่ไปทำงานแต่ได้ฝากเอกสารการลาถึงส่วนตัวไว้กับนักการภารโรงแต่ผู้อุทธรณ์ไม่ทราบข้อเท็จจริงจึงไม่อนุญาตให้นาย ว. ลาถึงส่วนตัวและได้ทำหนังสือแจ้งต่อสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครปฐม เขต ๑ ว่านาย ว. ขาดราชการและได้มีการตั้งคณะกรรมการสอบสวนเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าว คณะกรรมการสอบสวนเห็นว่ากรณีที่ผู้อุทธรณ์กล่าวหาว่านาย ว. ขาดราชการนั้นมีสาเหตุจากความขัดแย้งในเรื่องส่วนตัวระหว่างผู้อุทธรณ์กับนาย ว. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครปฐม เขต ๑ นำเรื่องเสนอต่อ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษานครปฐม เขต ๑ เพื่อพิจารณาแต่ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษานครปฐม เขต ๑ ไม่เห็นด้วยกับสรุปผลการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนและมีมติให้ตัดเงินเดือนนาย ว. รายวันจำนวน ๖ วัน นาย ว. จึงได้ฟ้องสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครปฐม เขต ๑ ต่อศาลปกครอง ซึ่งศาลปกครองได้วินิจฉัยว่าการกล่าวหาว่านาย ว. ขาดราชการนั้นไม่ชอบ เนื่องจากนาย ว. มีเหตุผลในการลาป่วยและลาถึงส่วนตัว สาเหตุที่มีการกล่าวหาเกิดจากความขัดแย้งส่วนตัวระหว่างผู้อุทธรณ์กับนาย ว. เนื่องจากผู้อุทธรณ์ไม่มีจริยธรรมในการบริหารงาน จึงพิพากษาให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครปฐม เขต ๑ ยกเลิกการตัดเงินเดือนนาย ว. ผู้อุทธรณ์รู้สึกที่ไม่ได้รับความเป็นธรรม ด้วยเหตุที่จากศาลปกครองวินิจฉัยว่าสาเหตุที่มีการกล่าวหาเกิดจากความขัดแย้งส่วนตัวระหว่างผู้อุทธรณ์กับนาย ว. และผู้อุทธรณ์ไม่มีจริยธรรมในการบริหารงาน ทำให้ผู้อุทธรณ์เสื่อมเสียชื่อเสียง ถูกดูหมิ่น เกลียดชัง ซึ่งศาลปกครองวินิจฉัยคดีโดยพิจารณาจากพยานหลักฐานในสำนวนการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวน ผู้อุทธรณ์จึงต้องการข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเพื่อประกอบการดำเนินการทางกระบวนการยุติธรรมเพื่อปกป้องสิทธิและประโยชน์ของตนต่อไป

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า แม้ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลส่วนบุคคลและเป็นเอกสารในสำนวนการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวน แต่มีข้อความพาดพิงถึงผู้อุทธรณ์ด้วย ประกอบกับการสอบสวนได้เสร็จสิ้นแล้ว จึงมีเหตุอันสมควรที่ผู้อุทธรณ์จะได้รับทราบข้อมูลข่าวสารดังกล่าว เพื่อใช้เป็นข้อมูลปกป้องสิทธิและประโยชน์ของตน การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจึงไม่น่าจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ และไม่เป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร

ตามนัยมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) และ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อย่างไรก็ตาม หากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครปฐม เขต ๑ เห็นว่าการเปิดเผยจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของผู้ให้ถ้อยคำเป็นพยาน ก็อาจใช้ดุลพินิจปกปิดชื่อหรือข้อความอื่นใดที่จะทำให้ทราบว่าคุณใดเป็นผู้ให้ถ้อยคำได้ ทั้งนี้ การปกปิดข้อความดังกล่าวต้องกระทำเท่าที่จำเป็น เพื่อไม่ให้รู้ว่าคุณใดเป็นผู้ให้ถ้อยคำ แต่ต้องไม่กระทบกระเทือนถึงเนื้อความของการให้ถ้อยคำนั้น

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครปฐม เขต ๑ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์พร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์ โดยใช้ดุลพินิจปกปิดชื่อหรือข้อความอื่นใดที่จะทำให้ทราบว่าคุณใดเป็นผู้ให้ถ้อยคำได้ ทั้งนี้ การปกปิดข้อความดังกล่าวต้องกระทำเท่าที่จำเป็น เพื่อไม่ให้รู้ว่าคุณใดเป็นผู้ให้ถ้อยคำ แต่ต้องไม่กระทบกระเทือนถึงเนื้อความของการให้ถ้อยคำนั้น

ศาสตราจารย์ วิเชียร วัฒนคุณ

หัวหน้าคณะที่ ๑

นายจัตถัย บุรุษพัฒน์

กรรมการ

นางเน่งน้อย วิศวโยธิน

กรรมการ

นายพีรพล ไตรทศวิทย์

กรรมการ

นายสมชาย หอมลออ

กรรมการ

ร้อยโท วิรัช พันธุ์ผล

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

หมายเหตุ ศาสตราจารย์ วิเชียร วัฒนคุณ ป่วยจึงมิได้ลงนามในคำวินิจฉัย

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๕๑

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๔๔/๒๕๕๑

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลตำบลลาดยาว จังหวัดนครสวรรค์
เกี่ยวกับแบบสำรวจผู้สูงอายุ

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : เทศบาลตำบลลาดยาว จังหวัดนครสวรรค์

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นราษฎรในเขตเทศบาลตำบลลาดยาวมีหนังสือลงวันที่ ๖ มกราคม ๒๕๕๑ ถึงนายกเทศมนตรีตำบลลาดยาวเพื่อขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับแบบสำรวจผู้สูงอายุของเทศบาลตำบลลาดยาว ประจำปี ๒๕๕๐ และหนังสือมอบอำนาจในกรณีที่มีการมอบอำนาจให้บุคคลอื่นรับเงินสงเคราะห์เพื่อการยังชีพแทนผู้สูงอายุ โดยผู้อุทธรณ์ต้องการนำข้อมูลข่าวสารดังกล่าวไปเพื่อใช้ดำเนินการตามกฎหมาย

เทศบาลตำบลลาดยาวมีหนังสือ ที่ นว ๖๑๒๐๕/๔๙ ลงวันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๕๑ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล หากเปิดเผยอาจทำให้เจ้าของข้อมูลได้รับความเสียหายได้ตาม มาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๖) และมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๕๑ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลตำบลลาดยาว ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมา ทั้งได้รับฟังคำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนเทศบาลตำบลลาดยาว และคำชี้แจงเป็นหนังสือของผู้อุทธรณ์ด้วยแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า ในปี ๒๕๕๐ เทศบาลตำบลลาดยาวได้ดำเนินโครงการจ่ายเงินสงเคราะห์เพื่อการยังชีพให้แก่ผู้สูงอายุ ในเขตเทศบาลตำบลลาดยาว โดยเทศบาลได้แจ้งให้คณะกรรมการชุมชนสำรวจผู้สูงอายุที่มีคุณสมบัติตามข้อ ๖ และข้อ ๔ แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจ่ายเงินสงเคราะห์เพื่อการยังชีพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ ซึ่งได้กำหนดคุณสมบัติของผู้สูงอายุที่มีสิทธิได้รับเงินสงเคราะห์ไว้ ดังนี้

๑. ต้องเป็นผู้ที่มีอายุ ๖๐ ปีขึ้นไป และมีสัญชาติไทย

๒. มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตพื้นที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๓. มีรายได้ไม่เพียงพอแก่การยังชีพ หรือถูกทอดทิ้ง หรือขาดผู้อุปการะเลี้ยงดู หรือไม่สามารถประกอบอาชีพเลี้ยงดูตนเองได้

คณะกรรมการชุมชนได้ส่งรายชื่อผู้สูงอายุให้เทศบาลตำบลลาดยาวพิจารณาและเทศบาลได้จัดประชุมประชาคมท้องถิ่น เพื่อพิจารณารายชื่อบุคคลซึ่งได้รับเงินสงเคราะห์เพื่อการยังชีพผู้สูงอายุ โดยมีจำนวน ๕๙๔ คน และได้ปิดประกาศรายชื่อ บุคคลดังกล่าวให้ทราบโดยทั่วกัน ต่อมาผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือร้องเรียนลงวันที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๕๐ ถึงนายอำเภอลาดยาว เพื่อขอให้ตรวจสอบการทำงานของเทศบาลตำบลลาดยาวในการพิจารณาบุคคลผู้มีสิทธิได้รับเงินสงเคราะห์เพื่อการยังชีพ ผู้สูงอายุซึ่งไม่เป็นตามหลักเกณฑ์ในระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจ่ายเงินสงเคราะห์เพื่อการยังชีพขององค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ จำนวน ๑๓ คน

อำเภอลาดยาวได้ทำการสอบสวนและพบว่าในวันที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๕๐ เทศบาลตำบลลาดยาวได้ประกาศเพิกถอน

สิทธิการได้รับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ จำนวน ๑๖๔ คน ซึ่งมีรายชื่อของผู้ถูกร้องเรียน ๑๒ คนรวมอยู่ด้วย ส่วนผู้ถูกร้องเรียนอีก ๑ คนได้ขอลอนการขอรับเงินสงเคราะห์ดังกล่าวไปก่อนหน้านั้นแล้ว อำเภอลาดยาวได้พิจารณาเห็นว่าการดำเนินการของเทศบาลตำบลลาดยาว กรณีตรวจสอบรายชื่อผู้สูงอายุที่มีคุณสมบัติตามข้อ ๖ แล้วเสนอประชาคมท้องถิ่น ตามข้อ ๘ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจ่ายเงินสงเคราะห์เพื่อการยังชีพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ มีข้อผิดพลาดจนทำให้บุคคลผู้ไม่มีคุณสมบัติที่จะได้รับเงินสงเคราะห์ผู้สูงอายุได้รับการเสนอชื่อและได้รับเบี้ยยังชีพซึ่งเป็นเงินงบประมาณของเทศบาลตำบลลาดยาวทำให้เทศบาลฯ ได้รับความเสียหาย จึงให้เทศบาลตำบลลาดยาวดำเนินการตามอำนาจหน้าที่กับบุคคลที่เกี่ยวข้อง ซึ่งเทศบาลฯ ได้ดำเนินการทางวินัยโดยลงโทษว่ากล่าวตักเตือนบุคคลดังกล่าวแล้ว

สำหรับการพิจารณาขอข้อมูลข่าวสารของผู้ถูกร้องเรียนนั้น เทศบาลฯ พิจารณาเห็นว่า แบบแสดงความประสงค์ขอรับเงินสงเคราะห์เพื่อการยังชีพสำหรับผู้สูงอายุนั้น มีข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล อันได้แก่ ชื่อ นามสกุล อายุ ศาสนา ระดับการศึกษา สถานภาพการสมรส ที่อยู่ วัน เดือนปีเกิด และรายได้ต่อเดือน เป็นต้น ดังนั้น การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวอาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่เจ้าของข้อมูลได้ อย่างไรก็ตาม เทศบาลฯ ได้เคยให้ผู้ถูกร้องเรียนเข้าตรวจสอบข้อมูลข่าวสารดังกล่าวแล้ว แต่ไม่อนุญาตให้สำเนาเอกสาร

ในชั้นการพิจารณา คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาลังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้ชี้แจงให้ผู้แทนเทศบาลตำบลลาดยาวทราบว่า ชื่อ นามสกุล อายุ ศาสนา ระดับการศึกษา สถานภาพการสมรส ที่อยู่ วัน เดือนปีเกิด และรายได้ต่อเดือนของผู้แสดงความประสงค์ขอรับเงินสงเคราะห์แม้เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล แต่เนื่องจากข้อมูลดังกล่าวเป็นหลักเกณฑ์ในการรับเงินสงเคราะห์ตามที่ได้กำหนดไว้ในระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจ่ายเงินสงเคราะห์เพื่อการยังชีพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ ซึ่งข้อมูลดังกล่าวควรเปิดเผยเพื่อให้สามารถตรวจสอบความถูกต้องโปร่งใสในการดำเนินการของเทศบาลตำบลลาดยาวได้ ซึ่งผู้แทนเทศบาลตำบลลาดยาวเห็นด้วยกับการเปิดเผยข้อมูลดังกล่าว เว้นแต่รายการที่ ๑๒-๑๔ ซึ่งเป็นข้อมูลเกี่ยวกับสุขภาพ การเปิดเผยอาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่เจ้าของข้อมูลได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาลังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้ถูกร้องเรียนประสงค์ ได้แก่ ๑. แบบสำรวจผู้สูงอายุของเทศบาลตำบลลาดยาว ประจำปี ๒๕๕๐ และ ๒. หนังสือมอบอำนาจในกรณีที่มีการมอบอำนาจให้บุคคลอื่นรับเงินสงเคราะห์เพื่อการยังชีพแทนผู้สูงอายุ โดยแบบสำรวจผู้สูงอายุประกอบไปด้วย ข้อมูล ๒ ส่วน ได้แก่

ส่วนที่ ๑ แบบแสดงความประสงค์ขอรับเงินสงเคราะห์เพื่อการยังชีพสำหรับผู้สูงอายุ ซึ่งข้อมูลทั้งหมดเป็นข้อมูลที่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจ่ายเงินสงเคราะห์เพื่อการยังชีพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ กำหนดเป็นเงื่อนไขในการพิจารณาคุณสมบัติของผู้มีสิทธิได้รับเงินสงเคราะห์เพื่อการยังชีพ ดังนั้น จึงเป็นข้อมูลที่สามารถเปิดเผยได้และเทศบาลตำบลลาดยาวก็ยินดีเปิดเผยข้อมูลดังกล่าว อย่างไรก็ตาม ในส่วนเลขประจำตัวประชาชน เห็นสมควรไม่เปิดเผย

ส่วนที่ ๒ แบบสำรวจผู้สูงอายุของเทศบาลตำบลลาดยาว ซึ่งเทศบาลฯ เห็นว่าข้อมูลทั้งหมดสามารถเปิดเผยให้ผู้ถูกร้องเรียนทราบได้ เว้นแต่ รายการที่ ๑๒ - ๑๔ ซึ่งเป็นข้อมูลเกี่ยวกับสุขภาพของผู้รับเงินสงเคราะห์ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาลังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายเห็นว่า การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวอาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่เจ้าของข้อมูลได้ จึงไม่สมควรเปิดเผย

สำหรับหนังสือมอบอำนาจในกรณีที่มีการมอบอำนาจให้บุคคลอื่นรับเงินสงเคราะห์เพื่อการยังชีพแทนผู้สูงอายุเป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่ใช่ลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น จึงสามารถเปิดเผยให้ผู้ถูกร้องเรียนทราบได้ อย่างไรก็ตาม ในส่วนเอกสารประกอบการมอบอำนาจ คือ สำเนาทะเบียนบ้าน และสำเนาบัตรประจำตัวประชาชน ซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่ได้รับความคุ้มครอง จึงไม่สมควรเปิดเผย

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาลังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้เทศบาล

ตำบลลาดยาว เปิดเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารตามคำขอแก่ผู้อุทธรณ์ เว้นแต่ เลขประจำตัวประชาชน ข้อมูลแบบสำรวจผู้สูงอายุของเทศบาลตำบลลาดยาวในรายการที่ ๑๒ - ๑๔ สำเนาทะเบียนบ้าน และสำเนาบัตรประจำตัวประชาชน มิให้เปิดเผย

ศาสตราจารย์ ศักดิ์ สอนองชาติ

หัวหน้าคณะที่ ๒

นายชัยรัตน์ มาประณีต

กรรมการ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ปราโมทย์ ประจนปัจจนึก

กรรมการ

นายพูลประโยชน์ ชัยเกียรติ

กรรมการ

พลเอก สุพิทย์ วรอุทัย

กรรมการ

นางธิดา ศรีไพพรรณ

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๕๑

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๔๕/๒๕๕๑**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของอำเภอศรีสนาสัยเกี่ยวกับบันทึกคำให้การของพยาน

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : อำเภอศรีสนาสัย

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ ราษฎรอำเภอศรีสนาสัย จังหวัดสุโขทัย มีหนังสือลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๐ ถึงอำเภอศรีสนาสัย ขอสำเนาเอกสารที่มีการอ้างถึงในรายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริง ตามหนังสือ ที่ สท ๐๔๑๗/๓๑๕๘ ลงวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๐

อำเภอศรีสนาสัยมีหนังสือ ที่ สท ๐๔๑๗/๓๖๙๘ ลงวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๕๐ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ โดยให้เหตุผลว่าเป็นเอกสารที่ไม่ต้องเปิดเผยตามมาตรา ๑๕ (๔) และ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๕๐ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงเป็นหนังสือและด้วยวาจาของผู้แทนอำเภอศรีสนาสัย คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ร้องเรียนกล่าวหาผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ ๑ ตำบลป่าจั่ว ว่ามีพฤติการณ์ไม่เหมาะสมที่จะดำรงตำแหน่งผู้ใหญ่บ้านหลายกรณี อำเภอศรีสนาสัยโดยว่าที่ร้อยตรี พ. ปลัดอำเภอหัวหน้าฝ่ายบริหารงานปกครองได้ทำการสอบข้อเท็จจริงด้วยการสอบปากคำผู้ร้องเรียน (นาง จ.) ผู้ถูกร้องเรียน และพยานบุคคลอื่นรวม ๑๕ คน ผลการสอบข้อเท็จจริง ปรากฏตามบันทึกที่ทำการปกครองจังหวัด ที่ สท ๐๔๑๗/ - ลงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๐ สรุปว่า โครงการจ้างแรงงานเร่งด่วนเพื่อช่วยเหลือราษฎรที่ประสบภัยพิบัติน้ำท่วมในพื้นที่บ้านป่าจั่ว หมู่ที่ ๑ ตำบลป่าจั่ว จำนวน ๒ โครงการ มีหลักฐานการเบิกเงินถูกต้อง ส่วนกรณีที่กล่าวหาว่ามีการทุจริตค่าจ้างแรงงานนั้น น่าจะไม่ใช่ความจริงตามข้อร้องเรียน จึงเห็นสมควรยุติเรื่อง และอำเภอศรีสนาสัย ได้รายงานผลการสอบข้อเท็จจริงดังกล่าวให้จังหวัดสุโขทัยและผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นผู้ร้องเรียนทราบด้วยแล้ว ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือขอข้อมูลข่าวสารแต่ได้รับการปฏิเสธ

ในชั้นพิจารณา อำเภอศรีสนาสัยชี้แจงเหตุผลการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์ตามหนังสือ ส่วนที่สุด ที่ สท ๐๔๑๗/๑๗๑ ลงวันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๕๑ และตามคำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนอำเภอศรีสนาสัยเมื่อวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ ว่า เอกสารการสอบปากคำพยานบุคคลที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอนั้น อำเภอศรีสนาสัยไม่สามารถให้ได้เพราะผู้ให้ถ้อยคำไม่อนุญาต ประกอบกับหมู่บ้านดังกล่าวเป็นหมู่บ้านเล็ก หากเปิดเผยถ้อยคำพยานอาจเกิดความแตกแยกภายในหมู่บ้านและเกรงว่าจะเกิดอันตรายแก่ผู้ให้ถ้อยคำ จึงไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ (๔) (๕) และ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐

ส่วนผู้อุทธรณ์ชี้แจงด้วยวาจาว่า ผู้อุทธรณ์ร้องเรียนต่ออำเภอศรีสนาสัยกล่าวหาผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ ๑ ตำบลป่าจั่ว ว่ามีพฤติการณ์ไม่สุจริตในการดำเนินโครงการจ้างแรงงานเร่งด่วนเพื่อช่วยเหลือราษฎรที่ประสบภัยพิบัติน้ำท่วมรวม ๙ ข้อกล่าวหา อำเภอศรีสนาสัยทำการสอบข้อเท็จจริงและแจ้งผลให้ผู้อุทธรณ์ทราบ สรุปว่าไม่ปรากฏว่ามีการทุจริตแต่อย่างใด ผู้อุทธรณ์

จึงต้องการทราบรายละเอียดการให้ถ้อยคำของผู้ถูกกล่าวหา รวมทั้งพยานบุคคลอื่น เพื่อประกอบการร้องเรียนต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่อไป

คณะกรรมการฯ ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า บันทึกคำให้การของพยานเป็นการให้ถ้อยคำของผู้ที่รู้เห็นเหตุการณ์เกี่ยวกับเรื่องที่มีการร้องเรียนกล่าวหาเจ้าหน้าที่ของรัฐ จึงเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการ แม้ผู้ให้ถ้อยคำจะไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่นอันเข้าลักษณะเป็นข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ก็ไม่ตัดอำนาจคณะกรรมการฯ ที่จะวินิจฉัยให้เปิดเผย ประกอบกับการพิจารณาเรื่องร้องเรียนดังกล่าวได้เสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยบันทึกคำให้การของพยานจึงไม่น่าจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน จึงเห็นสมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอแก่ผู้อุทธรณ์ หากอำนวยการสืบค้นแล้วเห็นว่า การเปิดเผยอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของผู้ให้ถ้อยคำ ก็อาจใช้ดุลพินิจปกปิดชื่อหรือข้อความอื่นใดที่จะทำให้ทราบว่าบุคคลใดเป็นผู้ให้ถ้อยคำนั้นได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้อำเภอศรีสังขาลย์ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอแก่ผู้อุทธรณ์ โดยอาจใช้ดุลพินิจปกปิดชื่อหรือข้อความอื่นใดที่จะทำให้ทราบว่าผู้ให้ถ้อยคำเป็นบุคคลใด

นายวัฒนา รัตนวิจิตร

หัวหน้าคณะที่ ๔

นายจำนง เกลิมฉัตร

กรรมการ

นายดำรงค์ บุญยีน

กรรมการ

รองศาสตราจารย์ มนตรี รูปสุวรรณ

กรรมการ

นางมัลลิกา คุณวัฒน์

กรรมการ

ศาสตราจารย์พิเศษ เรวัต ฉ่ำเฉลิม

กรรมการ

พลเอก วิชิต บุญยะวัฒน์

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

หมายเหตุ นายดำรงค์ บุญยีน ป่วยจึงมิได้ลงนามในคำวินิจฉัย

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๕๑

